ВІВТОРОК, 22 ЛИСТОПАДА 2005 РОКУ. № 221 (3721)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Зберегти країну і об'єднати народ

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрічатиме сьогодні річницю Майдану і Помаранчевої революції в «робочому трудовому ритмі», — відповів глава парламенту на запитання «Голосу України». «Треба працювати, а не святкувати», — сказав Володимир Михайлович і навів результати досліджень, за якими нині так само міркують більш як 56% наших співвітчизників. На думку глави парламенту, виходити на Майдан можна лише тоді, коли владі буде про що звітувати людям, наскільки виконано очікування, з якими народ вийшов на Майдан. Бо В. Литвин переконаний: не політики вивели рік тому людей на вулиці, а люди змусили політиків вийти на Майдан.

(Закінчення на 2-й стор.).

Тест на відповідальність склали успішно

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина і Голови Національних Зборів Республіки Вірменія Артура Багдасаряна.

Після зустрічі Володимир Литвин зазначив, що сторони провели першу частину переговорів. Вірменські журналісти цікавилися, які позитивні зміни відбулися в нашій країні протягом року. «Ми отримали надію, яка ще не втрачена. Ми отримали прорив громадянського суспільства, громадянські свободи, політичні, зокрема і свободу слова, — зазначив Голова Верховної Ради. — До прориву можна віднести соціальну складову. Маю на увазі в економічній політиці... А головний урок, який можна винести, — це необхідність синхронізації політичних, економічних і соціальних перетворень у країні. Бо домінування однієї зі складових призводить до перекосів у суспільному розвитку».

(Закінчення на 2-й стор.).

Гуд бай, Джексон—Венік!

Нарешті сенат США скасував обмежувальну зовнішньоторговельну поправку Джексона—Веніка для України. Відповідний законопроект дозволив «поширення беззастережного і постійного режиму на товари України». Цей довгоочікуваний Києвом документ скасовує для України дію поправки, введеної проти СРСР та існуючої в американському законодавстві з 1974 року як захід, що погоджує зовнішню торгівлю з питаннями свободи еміграції. Україна з 1997 року «цілком відповідає вимогам свободи еміграції», а також «прихильна до забезпечення свободи релігії й недопущення нетерпимості», — йдеться в законопроекті.

Після прийняття законопроекту сенатом потрібне також голосування в палаті представників конгресу Сполучених Штатів. У разі затвердження верхньою палатою документ надійде на підпис президентові США. Нині обмежувальна поправка Джексона—Веніка продовжує діяти щодо багатьох країн СНД. І Росії також.

Візит російського прем'єра

Очікується, що завтра до Києва прибуде голова уряду Росії Михайло Фрадков. На період візиту під головуванням прем'єр-міністрів України та Росії заплановано засідання економічного комітету, який працює в рамках міждержавної комісії Ющенко—Путін.

ПОДИВІМОСЬ У ВІЧІ ДІТЯМ

Ми — нація крайнощів. Так склалося історично — хто б заперечив? Або нам «сумно, сумно аж за край» — або вибухаємо так, що світ починає шукати Україну на цивілізаційній мапі. Ми вперто шукаємо месію, свого «Вашингтона» й щиро віримо, що він ось-ось прийде і забезпечить благоденствіє... з повітря. Вірити в це, звісно, легше, аніж, засукавши рукава, розбудовувати Україну в собі і довкола себе.

Ми — нація високої гідності. Хто б сумнівався в цім після подій річної давності, що їх назвали Помаранчевою революцією. Бо вийшли на Майдан передусім для того, щоб захистити свій вибір і заявити: ми — не бидло. І гасло «фальсифікаціям — ні!» вийшло за межі суто виборчого процесу. Бо насправді фальш тяглася десятиліттями. Та й чи припинилася вона? Чи змінив наше життя і нас самих великий вибух народного волевиявлення?

(Закінчення на 3, 4, 7 та 8—9-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про День Свободи

З метою утвердження в Україні ідеалів свободи і демократії, виховання у громадян почуття національної гідності, враховуючи історичне значення революційних подій осені 2004 року, які засвідчили волелюбність Українського народу, його прагнення до свободи і демократичних цінностей, та на підтримку ініціатив громадськості **постановляю**:

Установити в Україні День Свободи, який відзначати щорічно 22 листопада.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

19 листопада 2005 року.
№ 1619/2005.

■ У НОМЕР

Недорога вакцина від пташиного грипу

У деяких районах Полтавщини, зокрема Кобеляцькому, з'явилися люди, які пропонують селянам... «вакцину для профілактики пташиного грипу». «Диво-препарат» продають недорого, тому проблем з його реалізацією не виникає. Однак ветеринари попереджають довірливих власників птиці: такої вакцини ще не існує у світі, **повідомляє наш власний кореспондент Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ**.

САМОСПАЛЕННЯ

31-річний Аркадій із села Волоки, батько шістьох дітей, після розмови з керівником служби у справах неповнолітніх Глибоцької РДА Чернівецької області Віталієм Чеботарем облив себе бензином і підпалив. У тяжкому стані він перебуває в реанімації районної лікарні. Незадовго до автоатентату горе-батько, який проживав із родиною у напівзруйнованій хаті без електроенергії, побив дружину, і ту поклали до шпиталю. Проти нього порушили кримінальну справу, а влада забрала бездоглядних дітей на лікування. Райдержадміністрація та сільрада прийняли рішення відремонтувати хату, проте до Аркадія дійшла інформація, що його позбавляють батьківських прав. Розмова у РДА його сумнівів не розвіяла. Як результат — акт самоспалення.

КОРОТКО

■ На Тернопільщині перекинувся автобус з прочанами. Одна людина загинула.

■ Міністерство будівництва підготувало низку заходів, спрямованих на підвищення доступності житла для середнього класу.

■ На Дніпропетровщині затримано підривника одного з підприємств, який продав близько 15 кг вибухівки «граммоніт».

■ За добу в Україні зареєстровано 129 пожеж. 19 осіб загинуло.

■ ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки для передплатників газети «Голос України».

Нам пропонують:

37. ТзОВ «Експрес», м. Одеса (директор — Павло Серебреник) — талони на бензин.

38. Керамічна ваза та набір бокалів від депутата Одеської міської ради Олексія Косьміна.

39. ВАТ «Сімферопольська макаронна фабрика» (генеральний директор — Ростислав Цвигун) — продукцію власного виробництва.

40. ВАТ «Сімферопольська кондитерська фабрика» (голова правління — Володимир Рябов) — солодку продукцію фабрики.

Шановні передплатники, хай усміхнеться вам удача!

Події в Україні розвиваються у неправильному напрямі — за даними дослідження, проведеного у першій половині листопада Центром Разумкова, так вважає 59,1 відсотка населення країни. У тім, що події в країні розвиваються правильно, впевнені лише 18,3 відсотка опитаних

Народний депутат України Тарас ЧОРНОВІЛ: «Це буде досить спокійна виборча кампанія. Просто боюся, щоб не було занадто багато різних маніпуляцій і щоб хоча б одна політична сила не зірвалась на рівень «базарного бруду»

■ У НОМЕР

Тест на відповідальність склали успішно

(Початок на 1-й стор.).

Володимир Литвин високо оцінив роль українського парламенту, який узяв на себе всю повноту відповідальності під час минулих президентських виборів. «Завдячуючи парламенту і тій позиції, яку зайняли політичні сили і підтримали позицію парламенту, ми вийшли з глибокої політичної кризи, яка загрожувала перерости у протистояння і громадянський конфлікт», — додав Голова Верховної Ради.

Володимир Литвин і Артур Багдасарян підписали меморандум про співпрацю між парламентами обох країн. Документ визначає напрями і механізми активізації рівноправної двосторонньої міжпарламентської співпраці, без якої, на переконання Володимира Литвина та Артура Багдасаряна, неможлива комплексна взаємодія між обома дружніми державами.

Під час зустрічі глави парламентів обговорили основні напрями і конкретні кроки поглиблення співпраці між парламентами обох країн. «Немає проблемних питань, які перешкодили б зміцненню українсько-вірменських відносин», — зазначив Володимир Литвин. Сторони обмінялися думками з приводу суспільно-політичної ситуації в Україні та Вірменії. «Річниця від часу виборів Президента України — тест на відповідальність, особливо враховуючи велике значення парламентських виборів», — зазначив Голова Верховної Ради України. Він поінформував свого колегу про зміни, внесені до Конституції. Аналогічні процеси, за словами глави українського парламенту, відбуваються і у Вірменії: «Цікаво було обговорити, які перспективи і виклики очікують нас на цьому шляху».

«Ми надаємо великого значення цьому візиту, сподіваючись на ефективнішу співпрацю між законодавчими органами наших країн», — наголосив А. Багдасарян.

Володимир Литвин і Артур Багдасарян обговорили і погодились із необхідністю співробітництва в міжнародних організаціях, активізації взаємин як на рівні парламентів, так і між комітетами, фракціями, а також між партіями. Голови парламентів України та Вірменії відзначили, що рівень міжпарламентської співпраці в цілому є високим, і домовилися про активізацію політичного діалогу.

«Активний діалог сприятиме і подальшому зростанню товарообігу, економічній співпраці, що дуже важливо для Вірменії, яка зацікавлена у спільній роботі з Україною», — зазначив А. Багдасарян.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Якщо є запит, буде звіт

Голова правління НАК «Нафтогаз України» Олексій Івченко заявив про намір найближчими днями публічно прозвітувати перед народом про результати діяльності компанії протягом дев'яти місяців нинішнього року. Підставою для такого кроку став підтриманий Верховною Радою запит народного депутата Анатолія Писаренка, (СДПУ(о), в якому, зокрема, ставиться питання про службову невідповідність О. Івченка та критикується перебіг «газових» переговорів з Російською Федерацією. «Цей політичний запит став тією краплею, яка переповнила чашу терпіння, тому я хочу найближчим часом зробити публічний звіт перед українським народом про фінансово-господарську діяльність та виробничі показники НАК «Нафтогаз України», — сказав голова НАК.

Олексій Івченко вважає, що сьогодні «Нафтогаз України» перебуває в найкращій формі з моменту свого заснування, тож після публічного звіту громадськість України зможе зробити висновки, хто насправді відстоює інтереси держави. О. Івченко повідомив, що надішле особисті запрошення на цей захід усім народним депутатам, які підтримали депутатський запит. Він висловив упевненість, що цим буде поставлено крапку в спекуляціях довкола роботи НАК. Водночас голова «Нафтогазу» заявив про готовність виступити в парламенті і відповісти на всі запитання, поставлені в депутатському запиті.

Сергій ІВАНІВ.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Звикайте до хорошого. Воно не вічне

■ *В Україні подешевшали нафтопродукти.*
■ *ФДМУ створив реєстр державної власності.*
■ *Друге читання Держбюджету-2006 обіцяє друге коло проблем.*

До поганого звикаєш швидко, а до хорошого — важко. До високих цін на нафтопродукти ми звикли, як до температури власного тіла — нас легше переконати у появі пташиного грипу, ніж у зниженні цін на пальне. Тим часом це вже факт не одного місяця. Як на мене, саме стабілізація цін на нафтопродукти сприяла досягненню цілком прийнятних індексів інфляції у вересні (0,4 відсотка) і жовтні (0,9 відсотка). Середні ціни на дизпальне в листопаді знижуються у 25 регіонах, на бензин А-95 і А-76 — у 23. І це не жарт. По-перше, зниження сезонного попиту на нафтопродукти цього року збігся у часі з потужними поставками по імпорту з Росії, Прибалтики, Білорусі та Румунії. По-друге, відсутність імпортного мита і божа кон'юнктура на світових торговельних майданчиках нафтопродуктів (хоч, як показала середа, мінлива. — **Авт.**) фактично стримували ціни вітчизняних переробників. По-третє, останні збільшили обсяги виробництва за 10 місяців (за винятком дизпального) проти аналогічного періоду минулого року.

(Закінчення на 7-й стор.).

Бадьора статистика радості не приносить

…Село Карапиші, за 100 кілометрів від Києва, відоме тим, що тут випікають смачний хліб. На тлі сусідніх сіл із убогими, вrослими в землю хатинками-мазанками, де люди виживають лише з натурального господарства, Карапиші навіть можна вважати передовим — тут і домівки заможніші, і навіть свої лікарня, пожежна частина, клуб та стадіон. Місцеве господарство — сільськогосподарське товариство «Агросвіт» — звітує про досить високу врожайність та надої. Але проблеми — типові для всіх вітчизняних аграріїв: хліб та молоко скуповують у селян за безцінь. І дірки в асфальті на дорозі латали за двадцять хвилин до приїзду високих гостей.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Відвідавши село Карапиші Миронівського району на Київщині, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зазначив, що приємно побачити таке село на тлі тих господарств, які вимирають під гучні гасла про реформи. «Бадьора статистика наводить на роздуми: чому ж тоді на селі дедалі меншає людей, села бідніють і вимирають? — сказав В. Литвин на зустрічі з мешканцями Карапишів. — Може, доживемо до того часу, коли з села всі відійдуть, і тоді буде краща статистика?»

Спілкуючись із селянами, Володимир Литвин пригадав і свої дитинство та юність — як запрягав коней, вимощував воза, як працював на фермі й той запах силосу в сільському клубі, який ніяк не вивітрювався. Чи як радів двом шоколадкам, що їх привезла з міста старша сестра... Однак ця ностальгія не означає, що діти та внуки селян і нині мають жити так само. «Дуже важливо, щоб наші діти побачили краще життя, інші умови для життя, щоб ми всі разом створили інше життя, зберігши найкращі традиції, які були на селі», — наголосив глава парламенту. У Карапишах, приміром, досі збереглися духовий оркестр, дитячий та дорослий хори, танцювальний ансамбль **(на знімку)**. Але відродження села та проголошення року села, переконаний В. Литвин, повинні полягати не лише у фольклорних святах. А в тому, щоб держава передусім звернула увагу на село. Наступного року принаймні 10 відсотків держбюджету треба спрямувати на потреби вітчизняного АПК.

У Карапишах до святкування річниці Майдану ніяк не готуються. «Наш Майдан — щодня на городі та в полі», — каже місцева мешканка, 68-річна баба Маня.

Відповідаючи на запитання журналістів, В. Литвин також нагадав, що розпочинається й підготовка до місцевих виборів. Наразі у Верховній Раді триває активна робота над опрацюванням змін до закону про вибори до місцевих органів влади, які парламент планує розглянути наступного пленарного тижня. Верховна Рада також має схвалити спеціальну постанову про проведення місцевих виборів. Досі лунають і політичні пропозиції розмежувати в часі проведення парламентські та місцеві вибори. Однак правових підстав для цього, за словами В. Литвина, немає.

Остання політична новина — пропозиція до об'єднання на виборах «Нашої України» та БЮТ, на думку Володимира Литвина, «може хоч трохи заспокоїти політиків». А щодо народників, то вони, за словами їхнього лідера, «свою дорогу вже визначили».

Юліана ШЕВЧУК.
Київ—Карапиші—Київ.

Зберегти країну і об'єднати народ

(Початок на 1-й стор.).

А нині передвиборна ідеологія кожної партії повинна полягати в тому, щоб «зберегти країну і об'єднати український народ», — заявив Голова Верховної Ради України, виступаючи в прямому ефірі телеканалу ICTV. «Треба мати народну політику, політику, яку сповідують люди, причому формулювати її у вигляді окремих формул, зрозумілих людям», — сказав В. Литвин. І наголосив, що майбутнє України залежить від реальної політики і реальних дій. «Сьогодні повинні бути люди, які спроможні реалізувати цю політику, які не тішать своє самолюбство. Не можна задовольняти вимоги народу гаслами», — зазначив глава парламенту.

За словами В. Литвина, у політичному розвитку держави напрям процесу вирішуватимуть не партії й не ідеології, а люди — чесні й порядні. Саме тому, на думку Голови Верховної Ради, наступні парламентські вибори в Україні будуть персоніфікованими.

А в прямому ефірі телеканалу «Студія 1+1» Голова Верховної Ради України заявив, що підписувати пропоновану Президентом України угоду про чесні вибори можна за умови контролю за її виконанням. Водночас В. Литвин застеріг від того, щоб не сталося так, як із багатьма іншими документами: спочатку підписували, а вже наступного дня їх просто ігнорували. Угода про чесні вибори, за словами глави парламенту, може бути ефективною, тільки «якщо буде публічний осуд за невиконання хоча б одного положення угоди, запропонованої до підпису». В. Литвин також зауважив, що перед цим необхідно проаналізувати виконання меморандуму про порозуміння і співпрацю між владою та опозицією.

Коментуючи ймовірне об'єднання Народного союзу «Наша Україна» та Блоку Юлії Тимошенко, голова парламенту сказав: «Думаю, неправильно говорити, що їхній рейтинг знизився тільки через розкол. Необхідно дивитись на загальну атмосферу в країні, на загальні процеси, які відбуваються в державі». В. Литвин зазначив: на жаль, сьогодні не йдеться про потребу об'єднання, щоб отримати кращий результат, виправити економічну стагнацію, а лише про те, як завоювати і втримати якомога більшу кількість місць. «Тобто участь у владі виступає при такому підході як самоціль», — сказав Голова Верховної Ради.

Коментуючи процес вступу України до СОТ, Володимир Литвин наголосив: вступати в будь-яку міжнародну організацію, у тому числі й СОТ, треба знаючи, що при цьому виграємо, і що принаймні не програємо. «Я поки що в цьому не впевнений, — сказав глава парламенту, — є ризики, великі ризики, про які, на превеликий жаль, не говоримо. Але оскільки мету продекларовано, оскільки треба зберегти обличчя України, необхідно, щоб Верховна Рада пройшла свою частину дороги. І більшу частину цієї дороги Верховна Рада уже пройшла». Водночас В. Литвин категорично не сприймає тези про потребу влаштувати змагання між Україною та Росією, хто першим добіжить до СОТ. Бо така постановка питання українськими політиками призвела до тих непорозумінь, які виникли і в парламенті, і в українському суспільстві загалом.

Замість Піскуна «завагітніла» ГПУ. Причому двійнею

Минулої п'ятниці Шевченківський райсуд столиці постановою скасував указ Президента про звільнення пана Піскуна і поновив його на посаді Генпрокурора. Ситуація, від якої навіть у досвідчених правників розпливаються літери кодексів…

Представник Президента, міністр юстиції Сергій Головатий, звичайно, рішенням суду не задоволений, але не здивований. «Коли я побачив склад суду, — зізнався він журналістам, — мені десь на 50 відсотків стало зрозуміло, яке буде рішення». Кількість відсотків ще зросла, коли пан міністр не побачив... жодного папірця перед суддями. «Не буває таких судових процесів, щоб суддя не записував аргументацію, не заслухав усі сторони», — обурено підсумував «шевченківське судочинство» глава Міністерства юстиції. Він переконаний, що три судді «зробили професійний злочин» під «прикриттям найвищого судового керівництва країни — суддівської мафії». Версію, що, можливо, це і є верховенство права: адже Святослава Піскуна начебто звільнили, коли він був на лікарняному, — Сергій Головатий не сприймає. За його словами, відносини між Президентом і Генпрокурором не регулюються трудовим правом, і «якби Піскун навіть був вагітний», глава держави все одно мав право його звільнити.

Сам іменинник, навпаки, рішенням суду задоволений: «як принципом, а не бажанням працювати на цій посаді». Зі своїм наступником Олександром Медведьком, упевнений, порозуміється: сам Генпрокурором «буде по парних, а той по непарних».

Жарт жартом, а щось несмішне в ньому є. Після суботньої гостинної зустрічі чи то колишнього, чи то нинішнього начальника в рідних пенатах учора охорона ГПУ не пустила Святослав Михайловича далі порога. Може, тому, що було «непарне число»?

Учора ж Сергій Головатий подав заяву про апеляційне оскарження постанови Шевченківського суду. А тим часом «вагітні двійнею» Генпрокуратурі не до сміху. І не до серйозної роботи.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Виклик Майдану

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

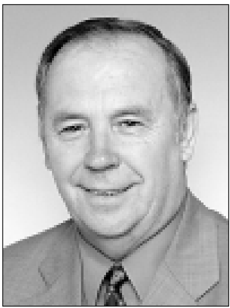
Володимир КАФАРСЬКИЙ, фракція Народної партії:

— Будь-які очікування ніколи не відповідають реаліям життя. Очікування людей на Майдані були завищені, а коли підійшли до їх практичної реалізації, виникло надзвичайно багато проблем. По-перше, не було єдності у коаліційних сил, які прийшли на Майдан. З другого боку, діяльність багатьох структур влади, що були сформовані обраним народом Президентом і новою владою, була спрямована лише на ліквідацію старої влади. Ще одна проблема — до влади привели не завжди найкраще підготовлених людей, фахівців. Звернуть увагу й на таке. Під час минулорічної президентської виборчої кампанії саме Верховна Рада відіграла визначальну роль: у той час, коли було надзвичайно складно знайти рішення. Саме парламент проявив себе як єдиний легітимний орган влади на той час. Якби не парламент — події розвивалися б драматичніше. І нині законодавчий орган, попри все, виступає консолідуючим центром суспільства.

Головне, чого треба добитися зараз, — повернути віру народу в наших лідерів та політичну еліту, яким належить розв'язувати проблеми, що стоять перед нашою державою. Бо інакше під загрозою розпаду опиниться не лише політична еліта, а й усе суспільство.

Володимир РИБАК, фракція «Регіони України»:

— Люди виходили на Майдан із надією на краще майбутнє, зі сподіваннями на легше життя. Але що вийшло? Люди живуть іще гірше, а помаранчеві сьогодні кажуть: треба все зробити, щоб об'єднати помаранчевих. А треба думати не про об'єднання політиків, а про об'єднання держави, яку сьогодні поділено на Схід і Захід. Щоб люди повірили, що влада спроможна щось зробити, окрім як підвищувати сама собі зарплату. Повинна бути якась межа. У річницю революції треба не святкувати, а вибачатися перед людьми, чітко окреслити завдання і працювати. Тоді у людей знову з'явиться віра і надія.

Олександр ТКАЛЕНКО, фракція Народного руху України:

— Головним здобутком Майдану стала демократизація всіх суспільних процесів — від свободи слова до відносин між людьми, у колективах. Хіба могли уявити декілька років тому повідомлення про рівень доходів чи корупційні діяння високих чиновників? Хоча сьогодні це подеколи переходить межу дозволеності.

А недоліки мають об'єктивні причини. Спочатку треба було «роздати слонів», потім «слони» закінчилися, до того ж не всі виявилися професійними та порядними керівниками, не були готовими до відповідальної роботи. Певне розчарування у суспільстві викликано тим, що люди очікували всього і негайно. Це передусім притаманне тим людям, які були розчаровані минулим режимом. Причина розчарувань одна: люди не почуваються затребуваними у різний спосіб — в економіці, громадському, політичному житті, не бачать свого впливу на процеси, які відбуваються у державі. Тож завдання влади — залучити людей до цих процесів.

Сергій СЛАБЕНКО, фракція «Наша Україна»:

— Найважливіше, що сьогодні живемо у демократичному суспільстві. Журналісти порушують найгостріші больові точки у суспільстві, чим дають позитивні сигнали і для Президента, і для парламенту та уряду. Здобутком Майдану також стало започаткування програм допомоги матерям, подолання безпритульності, реформування правоохоронної діяльності.

Але Майдан навіть не міг собі уявити, наскільки багато проблем накопичилося у суспільстві. Що боротьба з корупцією — це справа не одного дня, що ця виразка настільки вкоренилася. Ми не змогли зробити так, щоб усі вимоги, з якими люди стояли на Майдані, було викононо водночас. У цьому є і вина гілок влади, бо досі шукаємо можливості співпраці між усіма гілками влади, щоб швидко ухвалювати конструктивні рішення. Але виклик суспільства до влади не міг бути реалізований виключно за рахунок обрання Президента. На жаль, влада на місцях та органи місцевого самоврядування ніяк не змінилися і нехтують правами простих людей. А передусім саме до них доводиться щодня звертатися рядовому громадянину за одержанням тих мінімальних послуг, які повинна надавати держава через свої представницькі органи. Прагнули шукати відповіді у проведенні адміністративно-територіальної реформи, але це також не було однозначно сприйнято суспільством. А заявляючи про вступ до НАТО чи до СОТ, треба проводити велику роз'яснювальну роботу серед населення. Тому й не реалізовано виклик Майдану — без проведення комплексних заходів неможливо досягти позитивних змін.

Володимир МУХІН, фракція Соціалістичної партії:

— Найбільшим досягненням нашої держави після президентських виборів став початок демократичних перетворень. Але політичне керівництво Майдану не було однопартійним, а складалося з різних політичних структур, з різними поглядами, яким потім довелося разом ділити владу, що її отримав Президент. На жаль, усе виявилося не так легко. Бо для того, щоб керувати, треба мати певний досвід, бути грамотним і досить об'єктивним. А багато людей, прийшовши до влади, вирішили, що тепер вони можуть безмежно владарювати і витворяти все, що заводно. Насправді влада — це передусім величезна відповідальність. Більше особливих досягнень Майдану не бачу. Та вони й не потрібні: якщо в країні буде демократія, нормальні й працездатні уряд та парламент, буде нормальна і держава. Ми повинні створити Європу в Україні, а не тягтися кудись і до когось. Створимо європейські умови в себе вдома — житимемо в Європі.

Записала Олександра КУЧЕРЯВА.

«Це свято не на нашій вулиці»

Як ви оцінюєте події річної давності?

Ніна Миколаївна, державний службовець:

— До революції ставлюся дуже негативно. Я так розумію: революція — це насильство. Кілька людей просувають, так би мовити, свою владу. А тут треба вирішувати питання мирним шляхом. Без насильницьких заходів. Що змінилося? Не скажу, що стало краще за цей рік. Зарплата хоч і зросла трохи, зате які ціни! Картопля торік була 1 гривня за кілограм, а тепер — 2.50. Ніколи картопля восени стільки не коштувала.

Вікторія, соціальний працівник:

— Моє життя за рік ніяк не змінилося. Я працювала у виборчій комісії і тепер надовго втратила цікавість до політики. Навіть новини по телевізору рідко дивлюся.

Петро Михайлович, літератор:

— На мій погляд, нічого не покращилося і, слава Богу, не погіршилося. Для мене як письменника нова влада нічого не зробила. Не видаються українські журнали, книжки українських письменників. А що ще треба письменникові? Щоб його видавали і читали.

Сергій Салов, адвокат:

— Відчуваю глибоке розчарування. Я стільки надій покладав на те, що прийде нова влада, що бандити справді сидітимуть у тюрмах, що в нас будуть великі демократичні перетворення. На жаль, нічого цього не сталося. Одні так само чудово живуть у цій країні, інші змоталися з мільйонами і мільярдами награбованими і живуть за кордоном. Є розчарування діями самого Президента, його команди. І це при тому, що я не просто був прихильником Ющенка, я активно боровся, був у перших лавах тут, у Донбасі, працював в обласному штабі. Я був серед тих, хто голови підставляв. І ось такий, на жаль, негарний настрій у мене.

Анатолій Сєрих, колишній працівник Костянтинівського чавуноливарного заводу:

— Давайте порівняємо рік минулий і теперішній. Як була в нашому місті недоїмка у Пенсійному фонді, так і залишилася. Як не була виплачена повністю зарплата працівникам збанкрутілого підприємства, так і залишилися борги. Як не розглядалися по суті звернення громадян до Президента, так і не розглядаються. Люди накручують кола по інстанціях, а соціальні проблеми не вирішуються. Що змінилося? Втім, рік тому я знав, що про мене ніхто ніколи не думатиме. А якщо й буде, то лише тоді, коли йому це вигідно. Щойно він свої питання повирішував — про мене забуває надовго.

Віктор Семенович, менеджер:

— Усе, що не робиться, — на краще. Так, як жили раніше, вже не можна жити, а як треба — розберемося. Ось за рік бензин подорожчав на 1 гривню 20 копійок, а тепер подешевшав на 10 копійок — радіємо змінам.

Павло Солтус, гірничий майстер шахти імені Леніна (Горлівка), Герой України:

— Прапорами махати, кричати — на це «революціонери» здатні. А ось створити щось — ні. Навіть те, що мали, зруйнували. Рівень життя падає, ціни зростають. Те, що обіцяв на Майдані Президент, — хоч щось зроблено? А його команда, яка на цій хвилі прийшла до влади... Поки кабінет Тимошенко катався на ковзанах і ходив до театру, в них усе виходило. А як економікою почали займатися, все зруйнували. Це ж треба було примудритися — посваритися з Росією, нашим сусідом. А те, що нова влада один завод на аукціоні продала, то зрозуміло, — гроші перед виборами потрібні.

Валентина Зельдіна, пенсіонерка:

— Зміни мали бути, люди боролися. Але якби всі об'єдналися. А то одна партія за одне, інша — за інше. Всім голову заморочили. А не так, як раніше було: всі — за одне.

(Закінчення на 7-й стор.).

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

Прихильник Прогресивної соціалістичної партії України бере участь в акції проти «помаранчевої» влади під назвою «Прогресивний майдан» на майдані Незалежності в Києві

■ ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про ліквідацію надзвичайних ситуацій, що виникають у районі Всеукраїнської дитячої оздоровниці — курорту Євпаторія та лікувально-оздоровчої місцевості курорту державного значення Саки Автономної Республіки Крим

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Вважати за необхідне вжити термінових заходів щодо запобігання надзвичайним ситуаціям, що виникають у районі Всеукраїнської дитячої оздоровниці — курорту Євпаторія та лікувально-оздоровчої місцевості курорту державного значення Саки Автономної Республіки Крим.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України передбачити у проекті Закону України про Державний бюджет України на 2006 рік виділення цільових субвенцій:

у сумі 7,3 млн. гривень для фінансування першої черги заходів, пов'язаних з проектуванням і будівництвом системи регулювання рівня води в озері Сасик-Сиваш для запобігання підтопленню сіл Сакського району, житла і комунікацій міста Євпаторії, збереження лікувальних грязей озера;

у сумі 5,0 млн. гривень на здійснення будівництва першої черги інженерного захисту озера Мойнаки (місто Євпаторія) для відновлення та збереження його лікувальних факторів.

Голова Верховної Ради України ***В. ЛИТВИН.***

м. Київ,
15 листопада 2005 року.
№ 3088-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Щодо подолання негативних наслідків небезпечної екологічної ситуації, яка склалася у зв'язку з руйнуванням Чорноморської берегової смуги на території смт Лазурне Скадовського району Херсонської області

У зв'язку з необхідністю термінового подолання негативних наслідків небезпечної екологічної ситуації, яка пов'язана з руйнуванням Чорноморської берегової смуги на території смт Лазурне Скадовського району Херсонської області, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Відповідно до Конституції України та екологічного законодавства України, з метою подолання наслідків небезпечної екологічної ситуації та вирішення проблеми збереження берегової смуги узбережжя Чорного моря в межах смт Лазурне рекомендувати Кабінету Міністрів України внести подання Президенту України щодо оголошення цієї місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації.

2. Кабінету Міністрів України, Херсонській обласній раді та Херсонській обласній державній адміністрації, Скадовській районній раді вжити термінових заходів щодо проведення берегозахисних робіт з метою запобігання подальшій ескалації екологічного лиха.

3. Рекомендувати Кабінету Міністрів України виділити з резервного фонду кошти в сумі 32 млн. гривень для будівництва берегозахисних споруд.

Голова Верховної Ради України ***В. ЛИТВИН.***

м. Київ,
15 листопада 2005 року.
№ 3087-IV.

НОВИНИ
ВІВТОРОК, 22 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 221 (3721)

Уряд підтримав проект угоди з НАТО щодо утилізації деяких видів озброєнь і боєприпасів

Народний депутат України Микола КАТЕРИНЧУК: «Проект бюджету на 2006 рік є однобоким і не враховує побажання народних депутатів»

■ У НОМЕР

Діти хотіли підзаробити...

Чернігівська область. Ледь не трагічно завершилася спроба трьох хлопчаків із села Даничі Ріпкинського району підзаробити на розбиранні цегли з колишнього тваринницького приміщення. Два дев'ятирічні Назар та Микола і шестирічний Михайлик, розбираючи стіну, потрапили під обвал перекриття та стіни будівлі. Назар, хоч і встиг відскочити зі своїм однолітком, отримав черепно-мозкову травму, струс головного мозку та рани на тілі. А найменшого Михайлика, якому привалило плитою ліву руку, визволяли рятувальники за допомогою автокрана «Райсількомунгоспу». Травмованих дітей госпіталізовано до дитячої обласної лікарні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Я б у десантники пішов!

Миколаїв. У кожному з шести наметів, розміщених у найбільш людних місцях міста, можна було одержати інформацію про умови проходження військової служби за контрактом та її переваги. Потенційних солдатів найбільше цікавила можливість потрапити до миротворчих місій. Після цього заходу в полк до миколаївських десантникам звернулось п'ять чоловік. Такі акції плановано провести в райцентрах області.

Олена ІВАШКО.

Пом'янули піснями

Житомирщина. У селі Базар Народицького району біля меморіалу оунівцям відбувся мітинг. Тут у листопаді 1921 року було розстріляно 359 учасників Другого зимового походу армії УНР під проводом Юрка Тютюнника. Вшанувати пам'ять прибули представники політичних та громадських організацій із різних регіонів України, керівники регіону. Звучали кобзарські пісні та думи.

На знімку: бандурист Василь Нечепа.

Фото Олексія КАВУНА.

Позолоти ручку

Закарпатська область. У Виноградові правоохоронці затримали 19-річну мешканку Новограда-Волинського, яка видурювала гроші у людей. Встановлено її причетність до семи афер. Дівчина діяла разом з матір'ю, якій вдалося втекти. Схема була проста: жертву переконували у страшній загрозі, що нависла над сім'єю. Виносили по кілька тисяч гривень, раз навіть дійшло до шести тисяч доларів.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Менше зерна, більше яєць

Миколаївська область. На 13 відсотків зменшився обсяг продукції сільського господарства порівняно з минулим роком. Зібрано 1815,4 тисячі тонн зернових і зернобобових культур (включаючи кукурудзу), що майже на третину менше, ніж торік. В області отримано 149 тисяч тонн цукрових буряків — на 27 відсотків менше торішнього врожаю. Утім, на 60 відсотків зріс валовий збір соняшнику, на 19 — овочів. У тваринницькій галузі порівняно з минулим роком на третину збільшилося виробництво яєць. Проте відзначається скорочення обсягів виробництва м'яса та молока.

Олена ІВАШКО.

Постановою Господарського суду м. Києва від 17.11.2005 р. по справі № 43/615 концерн «УКРАГРОАВТОІМПОРТ» визнано банкрутом (Код 21639284, м. Київ, вул. Інститутська, 25; р/р 26001301714 в АК «Промінвестбанк», МФО 300012). Ліквідатором призначено Кондру Є. Ю., тел. 244-44-89.

ПІД ПЛОЩЕЮ РЕВОЛЮЦІЇ

Рік тому мороз і вітер пробирали до кісток. Тому багато хто з людей, які на своїх плечах винесли тоді Майдан, часто спускалися погрітися в підземний перехід. У Києві його називають «трубою». Тут і сьогодні можна зустріти чимало учасників і свідків подій річної давнини.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (із архіву «Голосу України»).

Галина Іванівна, котра жваво торгує сигаретами, згадує, що рік тому всі були налаштовані набагато оптимістичніше. «Ми були впевнені, що Ющенко з Юлею розженуть усю цю зграю. Сподівалися, що все докорінно зміниться. Як же багато людей щиро вірили у це, підтримували один одного, підгодовували! Нелегко тоді було. Нелегко і зараз. Стало жити не стільки гірше, скільки страшніше. Не знаєш, що тебе чекає завтра. Пенсії підняли, а ціни їх випереджають. У мене була пенсія 130 гривень, а молоко коштувало гривню шістдесят. Нині пенсія 300, а молоко — 2,80... Так, я чула, що збираються свято влаштовувати. А кому воно потрібне? У парламенті й уряді, як і раніше, думають тільки про себе дорогих», — каже 61-літня пенсіонерка. І відразу ділиться своїми планами на найближче майбутнє: «Нікому більше не вірю і голосувати на парламентських виборах ні за кого не буду».

У цей час молода жінка купила у Галини Іванівни за 40 копійок одну сигарету і гірко констатувала: «Я медсестрою працюю в лікарні. Нам головлікар сказав: хто буде на Майдан замість роботи ходити — звільнить. Так ми брали відпустку за свій рахунок! Зарплата і так мізерна, та вірили з дівчатами, що буде краще...».

Ближче до метро в «трубі» стоять квіткарки. «Я з Київської області. На революцію не приїжджала, а так підтримувала, звичайно, Ющенка, переживала. Безумовно, Майдан — це історична подія, але свято сьогодні робити не варто. Жити стало гірше і я вже нікому не вірю», — зітхає продавщиця недорогих осінніх квітів. Трохи далі розташовані ряди з букетами суцільно з троянд і орхідей. 28-літня Наташа, що складає чергову квіткову композицію, вважає себе учасницею революції: «Звичайно, Майдан мене захопив. А кого він залишив байдужим? Пам'ятаю, один хлопець із Закарпаття так фанатично нам казав, що не повернеться додому, поки Ющенко не стане Президентом! Він і справді тут жив майже місяць чи навіть довше. Чомусь останнім часом я часто думаю про нього. Цікаво, як він зараз почувається?»...

Йду по «трубі» на звуки музики. Купка студентів оточила гітариста. «Я рада, що в нас Прем'єр не Кірпа, а Генпрокурор не Васильєв, а головне, що наш Президент не Янукович!», — промовляє тираду дівчина. Інша сміється: «Ага, тепер у нас два генеральних прокурори! Країна небаченої демократії. Студенти ризикували, а їх так нагло разом з усіма нагнули». «Здорово все-таки було, — каже, продовжуючи перебирати струни, юнак. — Студенти групувалися, знайомилися з приїжджими. Я особисто справді ризикував вилетіти з інституту. А тепер історик тим, хто був на Майдані, ставить залік авто матом, а тих, хто чесно на парах сидів, жене в шию». Спогади продовжуються: «Ліцей, у якому я до універа вчилася, знаходиться недалеко від адміністрації. Я там усі ходи-виходи знаю. І ось у революцію на тих стежинках я всіх своїх колишніх однокласників і зустріла. Ми омоновцям, які там стояли, співали пісні, а вони нам посміхалися у відповідь і я знала, що ніхто з них стріляти в нас не буде».

Яна СТАДІЛЬНА.

Крим тоне в корупції

Хабарники стали брати більше й частіше. Такі висновки після проведення двомісячної операції боротьби з корупцією оприлюднив начальник ГУ МВС України в Криму Володимир Хоменко. За його словами, цьогоріч фактів хабарництва зафіксовано втричі (!) більше, ніж за відповідний період минулого року. І брати чиновники почали вдвічі більше, ніж торік — зазвичай 8 тисяч доларів. Правоохоронці мають скромніші апетити — в середньому вимагають по 500 умовних одиниць.

Серед корупціонерів — представники влади всіх (!) регіонів Криму. Особливі нарікання на чиновників з Ялти, Феодосії, Алушти й Керчі. Днями у столиці автономії виявлено факт вимагання хабара директором одного із сімферопольських будинків культури, в якому проходив регіональний етап Всеукраїнського конкурсу «Міні-міс». Батькам конкурсанток запропонували заплатити тисячу доларів за те, щоб їхні доньки потрапили до трійки призерів.

Проте найбільше правоохоронців допікають порушення в земельній сфері. Нещодавно було затримано голову сільради села Насипного (Феодосія), який без проведення сесії монополізував право передачі в оренду земельних ділянок. І це в регіоні, де таки питання —на межі міжнаціонального конфлікту. Начальник відділу управління комунальним майном Керченської міськради регулярно отримував хабарі за надання в оренду приміщень. Затримали його під час «приймання» чергового — в 5 тисяч доларів. Стільки само отримав у цьому ж місті директор одного з комунальних підприємств, якого в суді амністували й відпустили після виплати... 680 гривень штрафу. І це тоді, як торік... амністія до нього вже застосовувалася.

Віктор ХОМЕНКО

Крим.

День для роздумів

■ ТЕМА

Президент України запропонував запровадити 22 листопада національний День свободи. У цьому є сенс, бо експерти доходять висновку, що найвагоміше досягнення торішніх подій те, що громадяни нині більше, ніж будь-коли, готові захищати свої права. Самі переможці виборчих перегонів називають ще один результат: нині владу, навіть Президента, можна відкрито критикувати й без страху бути покараними.

На цю тему можновладці спілкуються охоче. На запитання, чому не покарані бандити, знижуються темпи зростання економіки, а колишні соратники пересварилися в боротьбі за сфери впливу, вони відповідають: «А ви могли б за Кучми про таке запитувати?» Щоправда, самі запитання провисають: «Не все відразу!» То вже й сумніви беруть: чи так добре, коли влада любить ЗМІ за те, що вони її критикують? Утім, від критики їй, як кажуть, не гаряче й не зимно...

Тож пропозиція відзначати не річницю помаранчевої революції, а День свободи — цілком логічна. Тим паче що суспільство в роздумах: торішні події — революція чи переворот? Що не революція, то зрозуміло, бо в класичному варіанті вона мала б змінити державний устрій або докорінно — державну політику. Цього не сталося. Тим часом суспільство дискутує: виходити сьогодні на Майдан чи ні, а якщо виходити, то задля чого — святкувати чи протестувати? Щоб привітати кумирів-лідерів чи запитати, чому вони не виправдали сподівань? Учасники дискусій єдині в думці: поза сумнівом — щирість людей, які виходили на вулиці під помаранчевими прапорами, щоб захистити своє право на вибір. Як, утім, і тих, хто стояв на мітингах під іншою символікою. А ще всі переконані: в такий спосіб громадяни віднині будь-коли можуть замінити владу....

Не бентежить така демократія: щоразу на майдани, якщо треба когось прогнати? Чи не краще все-таки обирати владу на виборчих дільницях? Та й з'язувалося, що від зміни прізвищ у владній команді, власне, нічого не змінилося. А коли по правді, то змінилося, але на гірше. І чи не найбільша загадка для багатьох — чому борці з так званим кучмізмом нині застосовують такі само методи, як і їхні попередники? Навіть незважаючи на те, що преса їх критикує? Ми розчаровані, бо переконалися: наші обранці не є іншими. Але хіба всі ми готові до того «іншого»? Та й важко зізнатися самим собі, що яке суспільство — така й влада. На жаль.

Чому в країнах демократії прихід до влади тієї чи іншої партії або політика мало що змінює в самій державній політиці? Бо вона в них є — і стратегія, і тактика розвитку суспільства. У нас по-іншому: наші політики ведуть державний корабель або куди вітер подме, або в руслі власних інтересів. Та ми не дуже й допитуємося, яка в кого програма, голосуючи не за програми політичних партій, а за конкретних політиків. Часом навіть не поцікавившись, а що там у них за душею?

... Не знаю, як має називатися сьогоднішній день — День свободи чи ще якось. А от що з цієї події треба робити висновки, то напевне...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Цьогоріч фактів хабарництва зафіксовано втричі (!) більше, ніж за відповідний період минулого року

ЄС почав переговори з Україною про спрощення візового режиму

У Брюсселі почався перший раунд переговорів між Україною і Європейським союзом про спрощення візового режиму. Паралельно з цим Київ і Брюссель працюватимуть над проектом угоди про реадмісію. Нашу делегацію на переговорному процесі очолює заступник міністра закордонних справ України Валентин Наливайченко.

Під час попередніх консультацій українська сторона запропонувала скоротити кількість документів, які надають наші громадяни для одержання візи, а також встановити жорсткі і стислі терміни їх видачі. Крім того, дипломати мають намір домогтися деяких послаблень стосовно оплати, включаючи безплатні візи для певних категорій громадян — студентів, пенсіонерів, журналістів, спортсменів, наукових працівників, представників офіційних делегацій. Планується, що переговори не будуть тривалим процесом, і угоду між Україною і ЄС буде підписано в першій половині наступного року.

Оптимальна двадцятка

26 листопада в Москві відбудеться чергове робоче засідання Групи високого рівня з формування ЄЕП. Експерти продовжать узгодження проектів договорів, покликаних закласти законодавчий фундамент об'єднання. За словами Президента України Віктора Ющенка, Київ має намір керуватися принципом різношвидкісної й різнорівневої інтеграції. «Я думаю, що з 29 договорів першого пакета Україна буде готова підтримати 20 угод (з формування Єдиного економічного простору. — **Ред.**)», — заявив глава держави на прес-конференції. Ющенко назвав створення зони вільної торгівлі, узгодження тарифної політики тими питаннями, вирішення яких можуть «радикально оптимізувати» економічні відносини в рамках четвірки.

Розгорайся, свіча

Фото автора.

У Кам'янець-Подільському державному університеті студенти Білорусі, України, Росії та Молдови провели конференцію «Молодь і виклики XXI століття». Йшлося про розвиток студентського самоврядування за зразком європейського, духовно-соціальні та фізичні аспекти формування нового покоління, проблеми наркоманії, ВІЛ-СНІДу, фінансування молодіжних проектів, волонтерський рух, розвиток молодіжних бірж праці та матеріальне становище тих, хто здобуває вищу освіту. Закінчилося зібрання свічковою ходою «Стань ближче» на підтримку хворих на ВІЛ-СНІД. Понад 300 вогників засвітилися на головному майдані міста у формі схрещеної свічки.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

■ СВІТ КОРОТКО

ІЗРАЇЛЬ

Політичне цунамі

Прем'єр-міністр Ізраїлю Аріель Шарон зустрівся з президентом країни Моше Кацавом і офіційно попросив розпустити кнесет та оголосити проведення дострокових парламентських виборів. Крім того, Шарон збирається залишити правлячу партію «Лікуд», одним із засновників якої він був. Масштаб можливих змін в Ізраїлі називають «політичним цунамі».

НІМЕЧЧИНА

Він іде

Сьогодні Герхард Шрьодер офіційно передасть свої повноваження Ангелі Меркель. Він уже попрощався із солдатами бундесверу. Президент Німеччини подякував Шрьодеру за розроблений пакет реформ, зовнішньополітичний курс і активність у європейській інтеграції. Екс-канцлер тепер має намір писати мемуари. Можливо, в них він пояснить, чому на ініційованих ним дострокових виборах його партія програла.

США

Катувань не було?

Директор ЦРУ Портер Госс категорично спростував заяви про те, що його відомство вдавалося до катувань під час допитів ув'язнених. Госс заявив: «Ми використовуємо наші законні можливості для одержання життєво важливої інформації і робимо це найрізноманітнішими унікальними і інноваційними способами, кожний з яких цілком законний і жоден з яких не є катуванням».

РУМУНІЯ

Новий спалах пташиного грипу

Проведені у британській лабораторії тести загиблих курей підтвердили, що вони заражені небезпечним для людини різновидом пташиного грипу. Уперше цей штам у країні знайшли місяць тому. Фахівці побоюються, що вірус може мутувати у форму, коли передаватиметься від людини до людини.

ЛАМАТИ — не будувати

Апеляційний господарський суд Одеської області своїм рішенням зобов'язав знести два верхні поверхи горезвісного восьмиповерхового будинку «Орфей», розташованого впритул до Театру опери і балету. Начальник юридичного управління одеської міської ради Андрій Іванський вважає, що це має зупинити тенденцію самовільного будівництва.

Як засвідчила перевірка, 62 об'єкти споруджують без дозвільних документів, а деякі вже побудовано. Одесити забили тривогу тільки-но в зсувній зоні, в якій розташовано Театр опери і балету, розпочалося будівництво елітного будинку. Ну а коли з'ясувалося, що «Орфей» ще і закриє собою купол театру і буде вищий за Оперу, то до різних інстанцій — від Верховної Ради до Генеральної прокуратури — полетіли скарги з вимогами призупинити будівництво. За дорученням територіальної громади Одеси міський голова Едуард Гурвіц звернувся з позовом у господарський суд. Суд позов задовольнив.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото ОЛЕГА ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Кулінарний шедевр вирушить за кордон

Оригінальний 10-пудовий (!) коровай випекло ВАТ «Хорольська мехпекарня». Цей витвір хорольських пекарів вразив німецьких фахівців, які забажали бачити його на своїй виставці екологічно чистих продуктів «Зелений тиждень». У спеціальній упаковці коровай буде відправлено до Німеччини, де він стане своєрідною візитівкою України. Мало того, полтавці подивували ще двома рекордно-смачними продуктами — шматком сала розміром метр на метр та домашньою ковбасою 30-метрової довжини!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Стрілянина біля «Репортера»

У ніч з суботи на неділю до хірургічного відділення дніпропетровської обласної лікарні було доставлено з двома пораненнями в живіт відомого російського тенісиста Андрія Чеснокова. Під час операції з тіла постраждалого вилучили дві гумові кулі. Спортсмен почувається задовільно і днями повернеться до Москви.

Заслужений майстер спорту СРСР, кількаразовий фіналіст Уімблдона і Кубка Девіса прибув до Дніпропетровська як гість на традиційні міжнародні змагання з великого тенісу, що їх організував «Приватбанк». Він з приятелями вирішили відпочити в ресторані «Репортер». Залишаючи його серед ночі, почули на свою адресу «некоректні вирази» від групи незнайомих молодих людей. Чесноков не стримався і почав «відстоювати свою честь і гідність». Зав'язалася бійка. А потім пролунали постріли з пістолета травматичної дії. Ті, хто нападав, зникли з місця події на джипі. А пораненого Чеснокова на таксі доставили до лікарні. Уже незабаром міліція затримала 24-річного власника джипа «Інфініті». За словами представників правоохоронних органів, трьох його приятелів також встановлено і тепер з'ясовують їх місцезнаходження. Слідчим відділом Жовтневого райвідділу міліції порушено кримінальну справу за статтею 296 частина 2 КК України (хуліганство).

Сергій КРАВЧЕНКО.
Дніпропетровськ.

Паперові долоньки — символ допомоги

Більш як 400 тисяч гривень зібрано в Україні для реконструкції комплексу сімейних кімнат у відділенні дитячої онкології Інституту онкології АМН України. Гроші виручені від продажу сандвічів біг мак, а також паперових «долоньок», які є символом допомоги дітям. Традиційно акцію «Всесвітній день допомоги дітям-2005» підтримують відомі спортсмени, зірки естради та телебачення. Їхня особиста підтримка дає можливість щорічно збільшувати суми коштів, спрямованих на благодійні проекти. «Добре, коли відомі люди своїм прикладом підтримують благодійність у країні», — зазначила олімпійська чемпіонка Катерина Серебрянська **(на знімку)**, що в неділю торгувала сандвічами і долоньками. Ці кімнати у лікарні, за свідченням організаторів, просто у жахливому стані й потребують термінового ремонту, який і буде зроблено найближчим часом.

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

На Закарпатті під час одержання хабара затримано проректора одного з мукачівських вузів

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ подав заяву про звільнення з посади віце-прем'єр-міністра у зв'язку з участю у виборній кампанії

■ У НОМЕР

Китайські граблі для нашої дипломатії

17 листопада в інтерв'ю «5 каналу» міністр закордонних справ України Борис Тарасюк заявив про те, що вступ України до СОТ залежить від прийняття Верховною Радою відповідних законів. Цією заявою глава українського зовнішньополітичного відомства побічно поклав відповідальність за можливий зрив вступу країни до СОТ на законодавців, які, відомо, неоднозначно відносяться до цього процесу. Однак ситуація зовсім не така прямолінійна, як її намагається змалювати головний євроінтегратор країни. Сьогодні на шляху України до СОТ основною перешкодою є аж ніяк не політичні суперечності в парламенті або підступи «зовнішніх недоброзичливців». Цей процес може бути припинено на невизначений термін через непрофесіоналізм відомства Б. Тарасюка, котре вчергове наступило на китайські граблі.

Ще 5 листопада тимчасовий повірений у справах КНР У Іньцин офіційно повідомив українське МЗС про те, що китайський уряд ухвалив рішення про перенесення на невизначений термін підписання двостороннього протоколу про взаємний доступ на ринки товарів і послуг. Як відомо, підписання подібних договорів є обов'язковою умовою вступу до СОТ, а горезвісна «рада міністрів СОТ в Гонконгу» пройде в Китайській Народній Республіці, невід'ємною частиною якої є Сянган (до 1997 року — Гонконг).

Причиною такого різкого загострення китайсько-українських відносин є видача українським МЗС в'їзної візи «заступникові генерального секретаря канцелярії президента» Тайваню Хуан Чжифану. Нагадаю: у трьох спільних україно-китайських комюніке, підписаних на найвищому рівні, Україна визнає Тайвань невід'ємною частиною КНР і бере на себе всі зобов'язання, що випливають з цього. Тайванське питання — найпринциповіше для уряду КНР, про що українському МЗС, за ідеєю, має бути добре відомо. Тим паче що «кар'єрні» дипломати повинні пам'ятати про наслідки «приватного» візиту до України 1996 року «віце-президента» Тайваню Лян Чжаня, відвідання яким Київського університету імені Т. Г. Шевченка призвело до річного застою в україно-китайських відносинах і значного спаду двосторонньої торгівлі.

Слід зазначити, що протягом другої половини жовтня і аж до приїзду в Україну тайванського чиновника КНР по дипломатичним каналам не раз попереджала українське МЗС про неприпустимість такого візиту і його наслідки. Що, у свою чергу, не перешкодило міністру закордонних справ Б. Тарасюку зустрітися 7 листопада з членами опікунської ради Міжнародної кризової групи, «впливової міжнародної неурядової організації» (Укрінформ). Хоча саме у зв'язку із засіданням в Україні зазначеної опікунської ради і відвідав нашу країну член ради тайванський чиновник Хуан Чжифан.

Відомим указом Президента України В. Ющенка на українське МЗС покладено всі повноваження з координації та організації зовнішньополітичної діяльності країни. Гадаю, відповідальність за провали в цій діяльності також лежить на цьому відомстві. Цікаво, скільки разів нашим дипломатам потрібно наступити на китайські граблі, щоб усвідомити, що, крім США, Європи та Росії, у світі існують інші впливові країни, з думкою яких потрібно рахуватися?

Андрій ГОНЧАРУК,
експерт.

■ ФОТОФАКТ

Лампи, розроблені співробітниками Інституту енергозбереження і менеджменту НТУУ «КПІ», дають можливість заощадити більш як п'ять відсотків електроенергії.

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

Для добрих перемін потрібна наполеглива праця кожного і висока відповідальність влади

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Із досьє «Голосу України»:

Василь Олексійович Ковальов, голова Чернігівської обласної ради з 2001 року. Йому 57. Народився в селі Лемеші Козелецького району, яке дало світові братів Олексія та Кирила Розумовських. Після закінчення Київського медучилища служив на Північному флоті. Має вищу юридичну освіту (випускник Харківського юридичного інституту). Закінчив Академію суспільних наук у Москві.

Гартував свій характер на теренах правозахисту у прокуратурі, на партійній роботі, в органах виконавчої влади і місцевого самоврядування. Депутат обласної ради чотирьох скликань від рідного району. Почесний громадянин Козельця. Заслужений юрист України.

Одружений. Має двох доньок і двох онук. Захоплюється риболовством і мисливством. Улюблене прислів'я: «Сім раз відмір, а раз відріж» і «Хата друзями багата». Любить ліричну пісню «Душі криниця».

— Василю Олексійовичу, ще кілька місяців і депутатам обласної ради доведеться тримати іспит на нових виборах. Чернігівській обласній раді четвертого скликання є з чим оглянутися назад?

— За час, що минув, ми багато чого навчилися і чимало що зробили. Вся наша діяльність у тісній співпраці з обласною державною адміністрацією, органами самоврядування та виконавчої влади на місцях була спрямована на виконання програм соціально-економічного розвитку області, наповнення бюджету.

У нас не було жодного пленарного засідання, де крізь призму цих документів не розглядались би найактуальніші проблеми, які стосуються потреб і запитів наших виборців.

Депутатам обласної ради є на що оглянутися. За їх підтримки реконструйовано обласну дитячу лікарню в Чернігові, лікарні в Семенівці та Новгороді-Сіверському, збудовано нову школу в Корюківці, прокладено близько 700 кілометрів газових мереж, збудовано 360 тисяч квадратних метрів житла...

А як тут не згадати нашу спільну наполегливу роботу зі створення в сільських територіальних громадах комунальних підприємств. Їх уже діє 340. Після минулих виборів вони надали населенню різноманітних послуг майже на 48 мільйонів гривень.

— Які назрілі проблеми потребують пильного розгляду депутатським корпусом?

— Ці проблеми на повен голос звучать у зверненнях виборців до обласної ради. Одна з них — подальша газифікація населених пунктів, передусім сільських. У цьому році на фінансування будівництва газопроводів-відводів та газифікацію сіл області було передбачено 10,5 мільйона гривень державної субвенції. А надійшло лише 1 мільйон 48 тисяч (у межах визначених джерел фінансування з державного бюджету).

Нам треба спільно шукати всі підходи до вирішення проблеми газифікації населених пунктів.

Друга проблема — сільські дороги комунальної власності, яких в області майже 4 тисячі кілометрів. З них 95 відсотків потребують капітального ремонту і реконструкції. Раніше цю проблему вирішували сільгосппідприємства, які вкладали мільйонні прибутки на будівництво асфальтованих доріг. Та через недолугі реформи майже всі вони покладені на лопатки.

А виборці настійно благають обласну раду: допоможіть відремонтувати дорогу то до одного, то до іншого села.

Ось переді мною лист з Коропського району: «На території нашого села діє відомий історико-археологічний музей, — пишуть жителі Мезина, де відкрито всесвітньо відому стоянку первісної людини. — Їдуть до нас на екскурсії звідусіль. А дорога до села і селом, зроблена півстоліття тому, геть розвалена».

Нині, по суті, єдиним джерелом інвестування розвитку доріг у сільській місцевості області є лише податок з транспортних засобів. А це — мізер. Без державної допомоги тут нам ніяк не обійтися.

Є багато й інших актуальних проблем, над вирішенням яких працюватиме обласна рада.

— Чи готова Чернігівщина до адміністративно-територіальної реформи у передень виборів?

— Однозначно: ні. Ідея про адміністративно-територіальну реформу, народжена на владному олімпі, ще не оволоділа масами.

Мешканці області очікують від нової влади позитивних змін, поліпшення якості життя. Але водночас скептично і насторожено ставляться до чергового адміністративно-територіального експерименту в країні.

Наша область аграрна. І одна з найбільших в Україні за територією при низькій щільності її заселення.

Завзято декларується, що після реформи відбудеться децентралізація влади. Що ця влада зі своїми теплими обіймами наблизиться до простої людини. Та судіть самі: чи поліпшиться якість надання культурно-соціальних, комунальних послуг її мешканцям, якщо об'єднати в одну п'ятитисячну територіальну громаду дюжину, а то й більше бідних навколишніх сіл, віддалених від центру громади на 10—15 кілометрів? Ні, її ще раз ні.

Так вже історично склалося, що життя і добробут України зростали не з міста, а з села. Мені часто доводиться спілкуватися зі своїми виборцями-селянами. Їх передусім хвилює ставлення держави до сільського виробника, створення для нього належних умов для розвитку сільгосппідприємств, індивідуального сектору, забезпечення їх кредитами, дешевим пальним, мінеральними добривами, справедливими цінами на зерно, молоко, умовами збуту продукції.

Вони з нетерпінням чекають тих часів, коли оживе, набере обертів сільськогосподарське виробництво. Але державні мужі тільки на словах уболівають за їх долю. Схоже, й наступний рік не стане роком села. Бо в проекті державного бюджету України на 2006 рік знову бракує коштів на повноцінний розвиток вітчизняного сільськогосподарського виробництва.

Реформу треба робити, але лише тоді, коли настане у житті стабільність. Хоча б три роки економічної і політичної стабільності. З будь-якою реформою поспішати треба повільно. Як кажуть у народі: «Сім раз відміряти, а раз відрізати».

— В області останнім часом відчувається посилення позиції Народної партії, обласний осередок якої ви очолили весною. Багато голів місцевих рад згодилися очолити районні, міські, сільські осередки НП. Складається враження, що на зміну зруйнованому адмінресурсу колишньої виконавчої влади, на його місце йде наступально адмінресурс місцевого самоврядування, який у такий спосіб прагне не втратити займані посади.

— Я так не сказав би. Минула виконавча влада боляче обпеклася на президентських виборах, обравши горезвісну методу адмінресурсу. І отримала гіркий урок. Народна партія виступає за чесні вибори в чесному змаганні політичних сил країни.

Події останнього часу підтверджують, що чимало наших співвітчизників підтримують програму Народної партії, яка імпонує їм своєю соціальною спрямованістю, чіткою стратегією стабілізації політичного та економічного життя в Україні.

У лавах нашої обласної організації уже 13 тисяч народнопартійців. Створено 22 районні та 2 міські партійні організації. Діють 534 первинні партійні осередки.

На початку жовтня 12 депутатів — членів нашої партії — створили свою фракцію в обласній раді. Діють також депутатські фракції соціалістів, «Народного союзу «Наша Україна», депутатські групи комуністів та аграріїв. За статистикою, яку ми підготували для Верховної Ради України, кожен шостий обранець до місцевих рад області має партійну приналежність. У районних та міських радах області уже діють 28 депутатських фракцій, які об'єднують понад 250 партійців. По 6 — з НП і СПУ, 5 — ВО «Батьківщина», 3 — «Народного союзу «Наша Україна».

Як бачите, жодна партійна організація області не володіє політичною монополією на адмінресурс.

— Ви як політик знаєте, коли Придесення очікують кращі часи?

— Для цього прогнозу не треба бути ні малим, ні великим політиком. Кращі часи для всіх нас настануть тоді, коли в області працюватимуть усі підприємства, коли на повен голос заявить про себе малий бізнес, коли матимемо солідні інвестиції, коли підніметься з колін розкрадений і розвалений «новаціями» агропромисловий комплекс.

Критично оцінюючи досягнуте, ми з оптимізмом дивимося в майбутнє. Знаючи проблеми, активно ведемо пошуки шляхів їх вирішення.

Розмовляли
Сергій ПАВЛЕНКО,
Іван КУЖІЛЬНИЙ.
Чернігів.

«Це свято не на нашій вулиці»

Як ви оцінюєте події річної давності?

(Початок на 3-й стор.).

Максим, лікар:

— Серед безперечних успіхів нової влади я би назвав скорочення строку служби в армії та виплату пристойної допомоги матерям після народження дитини. Мені сподобалось, як влада розпочала боротьбу з донецькою мафією, але, на жаль, політичної волі не вистачило, щоб довести цю боротьбу до кінця. А може, і не збиралися доводити?

Галина Губерна, професор Донецького державного університету управління:

— Переважна більшість людей на Майдані були щирими. Їм, як і майже всім тут, набридли брехня, хабарництво і покривало декларацій, гасел, загальних фраз, за якими влада робили власні корисливі справи. Це набридло всім. На Майдані було багато молоді, яку легко обдурити, їм було весело, вони щиро вірили в те, за що боролися. Але розумію, що були й ті, хто свідомо організовував «справу». Ми багато чого не знаємо. Гадаю, там були дуже серйозні організації і дуже серйозні організатори...

І Захід, і Схід сходилися в «проти». Але за що «за» — тут ми розминулися. А над натовпом були інші — зі своїми цілями, установками, які лише за формою декларувалися як ідентичні Майдану. А насправді... Бог їм суддя і Майдан. У підсумку отримали коктейль охлократії із плутократією. Такий симбіоз закінчився дуже важкими наслідками для економіки, занепадом у соціальному житті та приниженням України як держави в галузі політики.

Микола Смолянинов, голова профспілки:

— Дуже багато бруду вилили на нас, мешканців Донецька. Мовляв, бандюки тут самі бритоголові, народ неграмотний, зазомбований. Чому ті, хто говорив про «чисті руки», так ображали нас? Лише через те, що в нас був інший вибір. Донбас принизили. Не можу назвати річницю Майдану святом. Це свято не на нашій вулиці.

Антоніна Василівна, колишня вчителька:

— Переконана, рік тому певні політики використали молодь та інших людей. Насправді, як ми тепер дізнаємося, Майдан був організований, у тому числі на іноземні гроші. І Україна тепер розплачується. То в СОТ треба вступати, то до НАТО. Все це не безплатно. І жертвувати доведеться добробутом народу. Ми всі на собі це відчули. Може, знову кредитів американських наберемо? Не хочу, щоб Захід диктував, як нам жити.

Василь Каманець, ветеран праці, інвалід Великої Вітчизняної війни 2-ї групи (Маріуполь):

— До різних революцій ставлюся негативно. Бо вони, як і війни, несуть розруху і злидні для мільйонів моїх співвітчизників. Одна така «революція» відбулася і зробила мільйони моїх співвітчизників бідняками, спаливши вклади на ощадкнижках. На пенсію, що я отримував протягом роботи нової влади, неможливо нічого придбати. Тоді, пане Президенте, поверніть літнім і самотнім особисті вклади в Ощадбанку. Ми не ходитимемо по кабінетах чиновників із простягнутою рукою.

Або ось приклад неповаги теперішньої влади до ветеранів. Підприємство знаходить можливість, щоб надали непрацюючим ветеранам щоквартальну допомогу в розмірі 40 гривень. А держава цю суму обкладає податком у 13 відсотків. Тоді як пенсіонери, працюючи по 40—50 років, щомісяця платили податок. Якщо нова влада справді хоче змінити життя на краще, то починати це треба негайно. Щоб інваліди війни, ветерани, всі люди почесного віку вже до другої річниці могли впевнено сказати, що Президент дотримав свого слова, яке давав на Майдані.

Опитування провела Ліна КУЩ.

Донецька область.

Помаранчевий «Запорожець»

Валерій Костюк, підприємець, депутат Христинівської районної ради, голова комісії з питань молоді і спорту, на своєму обійсті.

Цей жовтогарячий, схожий на жучка-сонечко автомобіль, добре видно з траси Умань—Вінниця. Його помічають усі подорожні і, зацікавившись, завертають до гостинного козацького «зимівника».

Підприємець із села Мала Севастянівка Христинівського району Валерій Костюк, якому належать і «Запорожець», і будівлі, — цікава, неординарна людина. За фахом — культпрацівник, за натурою — кипуча ділова людина. Ні кілька років тому побудував «при битій дорозі» корчму. Ні, не «забігайлівку» з модною нині назвою, а справжній витвір етномистецтва. Затишна оселя з вдало підібраними старожитностями, дерев'яні різьблені меблі, ковані речі, стилізовані скульптури героїв українського фольклору привертають увагу своєю неповторністю. Однак найголовніша нині «родзинка» Костюкового обійстя — «помаранчевий музей». Головний його експонат — бувалий у бувальцях «Запорожець» — витримав разом з господарем всі 17 днів і ночей київських баталій.

Як активний учасник Майдану-2004, Валерій Васильович привіз разом з друзями і зберіг багато революційної атрибутики. Тепер народний музей Костюка з великою цікавістю розглядають його гості, приходять школярі. Фотографуються з «американськими» валянками, мегафонами, прапорами. І, звичайно, із «залізним героєм» революції, помаранчевим «Запорожцем».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Промисловці і підприємці пропонують подолати за десять років відстань між нами і розвиненими країнами

Українці можуть і повинні жити за найвищими європейськими стандартами, — вважає Партія промисловців і підприємців. Для цього потрібно спрямовувати державну політику на підтримку пріоритетних галузей промисловості, залучення інвестицій, створення умов для захисту вітчизняного виробника. Держава має слугувати людині і надійно захищати політичні й соціальні права кожного громадянина, створюючи при цьому економічні свободи, які стимулювали б до чесної та продуктивної праці.

Такі завдання сформульовано в передвиборній програмі, яку партія обговорила на першому етапі V з'їзду, що пройшов днями в Києві. Свої вітання учасникам з'їзду надіслали Президент України Віктор Ющенко та Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

Мета партії — прорив у всіх сферах економічного, соціального, політичного і духовного життя. Це насамперед тотальна реструктуризація економіки з переходом на нові технології і використання сучасних досягнень інформаційного суспільства; високі соціальні стандарти, відродження духовності. Протягом десяти років ПППУ пропонує перебороти відстань між Україною і розвиненими країнами. «50 за 10!» — таке її передвиборне гасло.

Голова Партії промисловців і підприємців Анатолій Кінах **(на знімку)** зазначив: партія — ініціатор ідей і наробок, спрямованих на прискорений розвиток економіки країни, зміцнення промисловості, спрощення малого та середнього бізнесу. Анатолій Кінах торкнувся однієї з найболючіших українських проблем — вимушеної трудової міграції. Праця українців стала чи не найдешевшою у світі, її експлуатація є важливим джерелом доходів у інших країнах. За межами України змушені шукати роботу близько 5 млн. громадян. «Вони можуть спрямувати свій фізичний та інтелектуальний потенціал на розвиток рідної країни і рідного народу, і ми мусимо зробити все, щоб люди повернулися додому», — наголосив лідер партії.

Щоб втілити програмні ідеї в реальність, Партія промисловців і підприємців України готова блокуватися на виборах з іншими політичними силами. Про це на з'їзді заявив глава ПППУ Анатолій Кінах. Водночас він зазначив, що поєднуватиметь зусилля тільки з тими союзниками, котрі поділяють її програмні підходи і погляди та відповідають принципам, які є базовими для партії, — порядність, професіоналізм і патріотизм.

«Для нас украй важливо, щоб у результаті парламентських виборів не поглибилося протистояння в суспільстві, а результат виборів до Верховної Ради максимально спрацював на консолідацію країни, її народу, підвищив довіру до влади», — сказав Анатолій Кінах.

З'їзд партії прийняв спеціальну заяву, в якій запропонував розпочати загальнонаціональну дискусію для вироблення національної програми єдності, яка враховувала б думку усіх представників суспільства та була зрозуміла і близька кожному чесному громадянинові.

І свобода зустріне радісно біля входу

Другий з'їзд Партії свободи, який пройшов минулої суботи, ухвалив рішення про створення виборчого «Блоку Євгена Марчука».

«Приймаючи рішення про створення виборчого «Блоку Євгена Марчука», Партія свободи наголошує, що для неї були, є і будуть священними слова «свобода», «праця», «гідність», йдеться у резолюції.

З'їзд відзначив, що лідер Партії свободи Євген Марчук **(на знімку)** має великий досвід в галузі законодавчого захисту соціальних прав та свобод громадян України, набутий ним на державних посадах та в парламенті. А тому висловив упевненість, що під його керівництвом блок, створюваний Партією свободи, гідно захищатиме права і свободи громадян України на всіх рівнях законодавчої, виконавчої, муніципальної та судової влади.

«Нова демократія» пішла в «Регіони»

Другий з'їзд партії «Нова демократія» став водночас останнім. Делегати прийняли пропозицію Партії регіонів про об'єднання двох політичних сил. Лідер «Нової демократії» Євген Кушнарьов і голова ПР Віктор Янукович підписали на з'їзді відповідну угоду.

Форум «НД» прийняв рішення про саморозпуск партії і входження її членів у Партію регіонів на індивідуальній основі.

Водночас пройшов установчий з'їзд нового громадського руху «Нова демократія». Як зауважив Євген Кушнарьов **(на знімку)**, усе залишається, як є.

Головою залишили Анатолія Матвієнка

П'ятнадцятий надзвичайний з'їзд Української республіканської партії «Собор», скликаний Анатолієм Матвієнком **(на знімку)**, підтвердив його повноваження як голови партії, повідомила прес-служба партії.

Зазначається, що необхідність проведення форуму обумовлена тим, що попередню спробу провести з'їзд з таким самим номером 22 жовтня було зірвано групою партійних заколотників, які в нестатутний спосіб оголосили в. о. голови партії — Левка Лук'яненка.

Однак більшість у керівних органах партії, а також більшість її територіальних організацій визнавали єдиним легітимним головою партії А. Матвієнка. Це підтвердив таємним голосуванням і надзвичайний з'їзд, 206 із 210 делегатів якого висловилися за те, щоб він і далі очолював партію. В ухваленій резолюції відзначається: партія візьме активну участь у виборчій кампанії в складі блоку національно-демократичних сил.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Звикайте до хорошого. Воно не вічне

(Початок на 2-й стор.).

Справжнім хітом можна вважати зменшення одразу на 100 гривень оптової ціни на бензин А-95 Шебелинським газопереробним заводом, хоч на загальну тенденцію не менш яскраво вказують і результати останнього аукціону «Укрнафти». Звикайте, панове, до хорошого! Як на мене, теперішній масштаб цін на пальне у листопаді не зміниться. Проте звикати важко, бо АЗС Києва, Донецька, Дніпропетровська пручаються загальній тенденції. Попит на бензин у цих містах не рівня регіональному, бо кількість автомобільного транспорту тут зростає більш бурхливо. Немає правил без винятків.

Це добре знає глава Фонду державного майна Валентина Семенюк, яку варто удостоїти звання жінки тижня за створення реєстру державної власності. Нарешті усі знають, що станом на 15 листопада держава має власність у статутних фондах 12390 акціонерних товариств. Інакше кажучи, і зону відповідальності перед суспільством за капіталізацію цих підприємств, і базу порівняння ефективності їх роботи. З цього боку самий факт створення такого реєстру, на мою думку, більш показовий за успішний продаж «Криворіжсталі». Тим паче що створення реєстру супроводжується зусиллями уряду і парламенту привести у відповідність до європейських норм наше законодавство про корпоративні права. Ще один позитивний момент — перерахували на пальцях кількість повернутих у державну власність пакетів акцій — сім включно з «Криворіжсталлю». Сіла муха, а скільки куряви. Добра ілюстрація того, якої шкоди економіці завдає беззастережна реприватизація, започаткована попередниками уряду Юрія Єханурова.

Тепер про головне. Кабінет Міністрів передав у Верховну Раду компромісний варіант проекту держбюджету на рік наступний. Вимушено чи невимушено, а на орбіті головного фінансового документа країни трималося будь-яке пікірування влади і опозиції на економічні теми. Не дивно, бо проект може бути критерієм оцінки діяльності уряду Юрія Єханурова за відсутності чіткої і зрозумілої концепції соціально-економічного розвитку країни. Він стоїть на восьми китах — зростанні соціальних виплат, збільшенні інвестицій, зниженні податків, розвитку села, розбудові доріг. Бюджетний комітет — за, але він проти, за висловом в. о. профільного комітету Людмили Супрун, маніпулювання цифрами. Так, на її погляд, фінансова допомога місцевим бюджетам підміняється компенсацією витрат на купівлю природного газу, створення так званого стабілізаційного фонду суперечить чинному законодавству, а фінансування агропромислового сектору не витримує жодної критики. Тим часом чимало поправок вже узгоджено і згідно з теперішнім варіантом держбюджету видатки на споживання збільшено на 14 відсотків, а видатки розвитку — на 41. Хоча нюанси є. На мій погляд, чи не найбільш прикрий полягає у тому, що за збереження фіскального дефіциту в 2,5 відсотка від рівня ВВП і вочевидь високих видатків зростає ризик надмірного податкового навантаження на бізнес. А тут вже не одна, не дві, а три правди. Так, збір за купівлю валюти на міжбанківському ринку становитиме вже 1 відсоток (на 0,5 менше, ніж було), однак наприкінці 90-х його запроваджували як тимчасовий для подолання поточних проблем з пенсійного забезпечення. Але ми знову звикли до проблем, як до температури власного тіла — навіть 3 мільярди цього збору не покриє ймовірного дефіциту Пенсійного фонду, який утворюється автоматично внаслідок зростання підвищених виплат з вересня 2004 року — дотепер.

Шансів, що країна одержить держбюджет до Нового року, стало більше, хоч його друге читання обіцяє друге коло проблем. Допоможе якщо не консенсус, то прагматизм. Адже високі зарплатні та пенсійні мінімуми і максимуми можуть потрапити в кишені лише в тому разі, якщо держбюджет на рік наступний приймуть вчасно. Звикайте до хорошого, воно не вічне.

... А ще минулого тижня з невідомих причин горіла бухгалтерія «Криворіжсталі».

Сергій ВЛАД.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (із архіву «Голосу України»).

Подивімось

(Початок на 1-й стор.).

Бачимо, що дехто від ейфорії перейшов до інших крайнощів: за що, мовляв, боролись? Нема змін і хтозна чи будуть. Тим часом знову вигулькнула на білий світ знаменита «ленінська колода». День від дня вона робиться дедалі довшою, і носіїв біля неї — усе більше й більше. Але для того й опановуємо уроки історії, щоб ставати мудрішими й самокритично оцінювати світ і себе в ньому. Принаймні так роблять ось ці герої наших газетних сторінок. Хтозна, чи увійдуть вони в підручники історії. Утім, підручники теж пишуть на замовлення. Та дітям і онукам коменданти наметових містечок, які прибули на Майдан з різних регіонів України і тримали на своїх раменах найважчі випробування, розкажуть нелукаву правду. Вони зробили своє і залишилися в тіні. Тим часом угору висунулися інші. Та нехай «інші», читаючи ці рядки, теж подивляться у вічі дітям.

Остап ФЛЮНТ:
«Є речі, які конкретними іменами, ідеалами, харизмами не оцінити. Це просто поклик душі»

Народився 11 листопада 1973 року в Бориславі Львівської області. Від 1990 року займається громадсько-політичною діяльністю: брав участь у створенні РУХу, очолював міську молодіжну організацію «Січ», брав участь у створенні Соціал-національної партії України. Нині — один із лідерів партії НСНУ. Одружений. Має доньку.

— Фактично перші два-три десятки наметів у ніч з 21 на 22 листопада виставили на Хрещатику активісти «Пори». Містечко було відгороджене стрічками, та через них сновигали туди-сюди всі, кому було не лінько. Склалася тривожна ситуація, і я запропонував Андрієві Рожнятовському — комендантові від «Пори» — попрацювати «на вихід» хоча б дві години, звільнити містечко від випадкових «туристів». Згодом організували збір харчів, теплого одягу, подбали про цілодобове чергування медиків, про охорону цього невеликого комплексу і пропускну систему в комендатуру. Фактично комендатура, створена згори, яку очолили Роман Безсмертний і його заступник Василь Куйбіда, і наша рухалися назустріч одна одній. Василь Степанович на відміну від багатьох інших керівників «згори» добре розумів, що наметове містечко по суті — самодостатній організм. Втручатися в його діяльність, життєві процеси — нерозумно. Комендатура, яка була створена на рівні комітету «Національного порятунку», була покликана допомогти цьому організму жити, максимально забезпечити його необхідними засобами для існування. Це був координуючий орган, а не вертикаль управління.

Особисто я відповідав за внутрішню безпеку містечка. Річ у тім, що, окрім загального піднесення, було, на жаль, багато негативу. Наприклад, у другій половині грудня тут пробували торгувати травкою. Траплялися випадки вживання алкоголю й крадіжки. Ми ловили зловмисників. Зрозуміло, що коли в одному місці збираються сотні тисяч людей, завжди знайдуться нечисті на руку. До нас «засилали» й дестабілізаційні групи. Наприклад, молодики одягали на себе помаранчеві бандани, стрічки й чіплялися до перехожих, ображали їх. Були навіть факти побиття, особливо вночі. Нам якось подзвонили і кажуть: біля Золотих воріт група п'яних з помаранчевими стрічками чіпляється до перехожих. На той час у нас уже був створений комендантський підрозділ із 25 осіб — міцних і рішучих молодих чоловіків, діяла система патрулів із мешканців наметового містечка. Отже, отримавши сигнал, ми вирушили до Золотих воріт. Уявіть ситуацію. Стоїть група — п'ять чоловік. Всі «вмазані», дебоширять. Підтягнулися нас десятеро, тобто є психологічна і фізична перевага. «Хто ви такі, звідки?» — питаємо. — Ваші документи?» Дивимося — Донецька, Запорізька області. Ми позабирали всі помаранчеві бандани, пов'язки, надавали стусанів і... на цьому все й закінчилося.

Загалом найважчими були перші два-три тижні. Тоді по дві-три доби не спав. Пам'ятаю, задрімав у пластмасовому кріслі. Годинку поспав, мене хтось розбудив, а я не можу встати. Після відлиги раптово вдарив мороз, і я... просто примерз, хвилин із 15 відривався від крісла, відривав ноги. На жаль, моє здоров'я після тих подій — не найкраще. Я перебував у наметовому містечку до 17 січня, бо напівдорозі не можна сходити. Восени перед революцією проходив загальне обстеження, і все було нормально. Але нервове напруження, постійне недосипання, перемерзання зробили своє...

Я вважаю, найбільше досягнення Майдану те, що люди переламали самі себе в собі. Все-таки щось змінилося в їхній свідомості. Видатний діяч визвольних змагань Євген Коновалець казав, що Україна постане тільки тоді, коли кожний із нас буде будувати її довкола себе. І я будую...

Василь КУЙБІДА:
«Основний закон» Майдану: право вибору мають усі...»

Народився 8 травня 1958 року в місті Інта (Республіка Комі, Російська Федерація). Закінчив Львівський державний університет ім. І. Франка. Кандидат фізико-математичних наук, юридичних наук. У 1994 році обраний головою Львівської міської ради, виконкому. Повторно обраний на посаду міського голови в 1998 році. Віце-президент Конгресу місцевих та регіональних влад Європи. Заступник голови Народного руху України.

— Феномен Майдану, перед котрим схиляю голову, це його дивовижна самоорганізація. У мене не було ніякої «булави», тоді ніхто ніяких цидулок не давав, ніяких посвідчень не було. Для мене перепусткою була помаранчева стрічка і... моє висате обличчя. Куйбіду пам'ятали і пропускали.

Коли до Києва прибули тисячі людей, потрібно було якось впорядкувати їхнє пересування, проживання, побут. Для цього була створена комендатура. Її головою став Роман Безсмертний, а я був першим заступником. Коли уважно оглянув наметове містечко, запропонував терміново навести порядок. Бо якщо хтось кине сюди вогонь, то за кілька хвилин все згорить. А якби стався нещасний випадок, то як під'їде «швидка»? А як підвозити харчування? Де розташувати медпункти, туалети? Люди приїжджали і самі ставили намети, не питаючись нікого. Я написав «пам'ятку» про те, що слід зробити, видрукував її й зібрав усіх неформальних лідерів Майдану.

Спочатку ніхто нікого не призначав «старшим». Люди самоорганізовувалися по ситуації. Серед них з'являвся лідер, який казав, де ставити намет, як облаштовувати побут. Серед таких я знайшов помічників. Це були молоді люди, які приїхали із різних регіонів й проявили на Майдані свої організаторські здібності. На моє прохання один із них — Георгій Євтушенко — зібрав неформальних лідерів на нараду. Прийшло чоловік 20. Зрозуміло, неформальні лідери будь-який тиск не сприймають. Хтось спочатку буркав: «Чого ви втручаєтеся, ми отут поставили намети і так буде». Мені вдалося їх переконати, що мусить бути порядок, пояснив, як ми разом маємо його навести. Одразу наголосив: «Панове, майте на увазі, ми зустрічаємося і домовляємося для того, щоб це виконувалося. Якщо хтось спробує не виконати, я йому обіцяю клопіт». Як потім з'ясувалося, ці слова були зайві. Хлопці мали почуття відповідальності, були самодисципліновані. Ми здружилися.

А проблем вистачало. Ті, що їхали після виборів зі сходу України, залишилися в Києві із... зубними щітками. І почалися дзвінки. До прикладу, телефоную до начальника Головного управління культури Олександра Биструшкіна. Прошу дати телефони директорів театрів, кінотеатрів, виставкових залів, де можна було б розташувати багато людей. За п'ять хвилин він дає мені ці дані, а за двадцять ми вже маємо можливість поселити 10 тисяч людей. Ніхто у відповідь на мій дзвінок, нерідко нічний, не сказав: «Це не моя функція, я цього виконувати не буду». Так само ми зверталися до директорів закладів харчування, пралень, лазень.

Усі наради проводили у комендатурі переважно о третій годині ночі. Бо вважали, що з третьої до п'ятої ранку нас найлегше можуть атакувати. І ми збиралися саме у цей час, щоб контролювати все, щоб можна було швидко організувати якусь протидію...

Я іноді телефонував до батька, щоб заспокоїти, а він до мене, щоб насварити: «Чому ви не дієте? Чому ви там стоїте, як отара баранів? Погано читали Леніна, нічого не знаєте, не вмієте. Отак вивести людей і тримати. Треба брати владу, бачите, що вони вже перелякані...» Мій батько, загартований повстанець-політв'язень, якому понад 80 років, не добирав слів. Адже він — людина запальна, категорична, для нього не існує сірого тону, є тільки біле або чорне. А коли почалися фальсифікації і прийшла звістка про Майдан, на першому мітингу в Болехові батько закликав їхати туди і навіть... братися до зброї.

Щоб підтримати морально спільноту Майдану, ми почали випускати щоденну газету «Намет». Друкували 50—100 тисяч і роздавали. Я об'їжджав уночі точки, де люди проживали у великих кількостях: Український дім, Жовтневий палац, залізничний вокзал, Будинок профспілок. Дивився, чи все там гаразд, чи не потрібна якась допомога. Коменданти цих об'єктів супроводжували мене, показували й розказували.

Мені став у пригоді минулий управлінський досвід: до всіх організаційних проблем я ставився як до звичайної марудної роботи міського голови. З'явилася якась проблема, треба відпрацювати схему її розв'язання і пильнувати, доки вона не запрацює. І це була головна «революційна діяльність».

А про кожного із представників комендатури можу розповідати не інакше, як із захопленням. Ці хлопці надовго залишили свої сім'ї, вони швидко орієнтувалися в ситуації, не знали страху. Саме вони тримали на собі порядок, надійність, честь і гідність Майдану.

Андрій РОЖНЯТОВСЬКИЙ:
«Ці ідеї дійдуть до Уралу. А може, й далі...»

Народився 1968 року в Стрию Львівської області. Закінчив лісотехнічний інститут і Львівський державний університет ім. І. Франка. Голова політвиконкому обласної організації громадянської партії «Пора». Одружений. Має двох синів.

— Моїм завданням було — запобігти провокаціям з боку так званих «старших товаришів». А провокації були різного штибу. Наприклад, у суботу, перед другим туром, молоді студенти прийшли переодягнуті в камуфляжні костюми. Бо їм хтось сказав, що це дуже класно, і дав гроші на такий одяг. І мені довго довелося пояснювати, що це — провокація, що на відео вони виглядають непоганими «терористами»...

У ніч на понеділок — о другій і о п'ятій годині — були спроби організувати потужні вибухи біля «Глобуса». Ми впіймали зловмисників за руку. Уже ледь витримували напругу, для мене це була третя безсонна ніч. Зустрілися із Владом Каськівим і вирішили: перекриваємо Хрещатик. Наші хлопці ще не встигли отримати каремати і спальні мішки, як мені повідомили, що в перші намети вже підкинуто «заточки». Я бачив їх на власні очі.

Мені і Василю Бойчуку вдалося вирахувати на Майдані «спеців». У них на грудях був так званий ідентифікаційний код: причеплений шпилькою синій ромбик. Мені довелося купити обгортку «Служба Безпеки України». Я виймав це «посвідчення» і казав особам з ромбиками: «Що ж ти робиш? Служба вже перейшла на сторону народу». А ті взамін виймали свої справжні посвідчення — пластикові карточки і казали: «Свої». То були позаштатні працівники міліції. Ми вносили в ряди цих людей сум'яття, вилучали порожні пляшки з їхніх кишень. Близько 200—300 підозрілих осіб було вилучено з Майдану.

Коли перекрили Хрещатик, до мене підійшов Олександр — чийсь водій чи охоронець і запропонував... купу гривневих купюр. Я кажу, що нам потрібні не гроші, а каремати, спальники. А гроші — то делікатна річ. Вони тоді зовсім не мали цінності. За цей період я чотири рази реально відчував, що можна просто померти, що це, мабуть, останній день у моєму житті. У вівторок було підкинуто вибухівку в нижню частину табору. Її вилучали МНСники. І тоді ми зрозуміли, що цей табір — велика подія!

...Коли минуло півтора місяці мого перебування в Києві, я зателефонував дружині, спитав, чи все гаразд. Вона сказала, що закінчилися гроші. Я попросив львівських друзів допомогти. По тому ми вимкнули всі мобільні телефони, щоб не було вирахувано місце нашого перебування біля адміністрації. Провів я там майже чотири години. Тим часом до дружини у Львові приїжджали люди, яких вона знала лише в обличчя, казали, що в Андрія все добре, залишали гроші. Дружина пробувала телефонувати, але не було зв'язку. І вона подумала, що це принесли гроші... на мій похорон.

Я зробив те, що вважав за потрібне. І звітувати мав би перед своїм батьком, царство йому небесне. Перед своїми друзями, учасниками голодування 90-х. Багатьох із них також немає серед живих. Чесно скажу, що всі дії, які чинив протягом життя в інтересах держави, були пов'язані з небезпекою. Тепер я можу чесно дивитися у вічі своїм дітям. Аналізуючи зараз те, що відбулося, думаю: Бог добрий, він нас любить. А ми лише виконували волю Бога. Тому на Майдані все відбулося мирно й гарно. Дух князів піднявся як Покрова. Мільйони ангелів вкрили нас собою...

Коли повернувся додому й приїхав у рідне місто Стрий, побачив іншу Галичину. Якби Ющенко закликав тоді — «Всі на Київ!», то навпомо жінки гнали б туди худобу, а малолітні діти — гусей. Бо в хатах залишилися лише господині й діти. Решта виїхала на Майдан.

Крізь призму років я скажу: ідеї, які зародилися під час студентського голодування в Києві, через 15 років сягнули Дніпропетровської, Полтавської, Харківської та інших областей. А якщо російські політтехнологи, Москва надалі захочуть учити нас, як жити, ці ідеї дійдуть до Уралу. А може, й далі.

Тарас ЛОГГІНОВ:
«Я гордий тим, що на Майдані була моя сім'я, мій «Компас»

Народився 7 квітня 1959 року в Києві. Закінчив Українську сільськогосподарську академію. Працював у «Зеленгості», у Палаці дітей та юнацтва. З 1993 року — засновник і керівник громадсько-молодіжної організації «Клуб «Компас». Командир рятувального загону національного комітету «Червоного Хреста». Одружений, має двох дорослих дітей.

— Мета нашої організації «Клуб «Компас» — підготовка молоді до дорослого самостійного життя. Ми співпрацюємо із оперативно-рятувальною службою Києва, з Міністерством із надзвичайних ситуацій. А столичний Майдан — то найбільший «майданчик», де ми працювали і розгорнули табір. Ми знали, як це робити, на чому слід акцентувати увагу. Мене покликав туди мій син Дмитро.

Почали ми займатися господарською роботою. Спочатку подбали про харчування, потім налагодили вивезення сміття. Це була дуже велика проблема, бо революціонери кидали все під ноги. Ми роздали кожному кульки і велілі збирати сміття. Непросто було переконати, що прибирання території не менш важливе, ніж політичні акції. Ми зрозуміли, що якось треба табір структурувати. І вирішили створити комендатуру, щоб підкеровувати процесами. Ми зробили її закритою зоною, там зберігалися газ і бензин, резервні обігрівачі і електростанції. Комендант табору — це людина, яка займається там господарською роботою. Ми цю «посаду» трактували тільки так. Наша зона відповідальності — це забезпечення теплом, прибирання і вивезення сміття, допомога лікарям. Так ми для себе вирішили. Усіх влаштовувало те, що я — позапартійний і мав організаційний досвід.

У мене не було жодного господарського питання, яке не можна було б вирішити за півгодини. Потрібна була радіостанція з певними

У вічі дітям

Два центральні майдани Луцька стали місцем відзначання річниці Помаранчевої революції. Розпочалися врочистості мітингом на Київському майдані біля будинку обласної ради і облдержадміністрації. Промовці, а серед них були голови обласної ради Василь Дмитрук та облдержадміністрації Володимир Бондар, народний депутат України Євген Кирильчук, керівники обласних організацій політичних партій, говорили про необхідність втілювати в життя ідеали Майдану, відстоювати єдність демократичних сил суспільства, виконувати обіцянки, дані минулої осені. *Микола ЯКИМЕНКО.* *Фото автора.*

параметрами. Дзвінок. За 20 хвилин мені кажуть, що таких радіостанцій в Києві немає, але ви протримайтеся шість годин, наші партнери закупили їх в Одесі і зараз машиною везуть до Києва.

Через 2—3 тижні почали звертатися сумнівні особи. Розповідали, що вони їхали в Київ, у них украли куртки, мобільні телефони, гроші. Була різна інтерпретація, але проблеми однотипні — доводилося виручати. А потім пішли чутки: ніби тому, хто три місяці простоїть у таборі, Омельченко дасть квартиру в Києві. А ще розпочалася «епідемія» одружень. Я розписував, видавав свідоцтва, які ми зробили на кольоровому принтері. За нашим законодавством, якщо існує відокремлена група, наприклад — корабель, полярна станція, то старша посадова особа може видати свідоцтво про шлюб, судити. Ми це питання порушили на зборах і вирішили видавати свідоцтва. Там внизу маленькими літерами було написано, що свідоцтво набуває чинності в разі офіційної реєстрації в державних органах. Зробили й показове весілля. Наречена була з Донецька, суджений — з Вінницької області. У перукарні горе-нареченій вимили голову, нареченого перевдягнули з тренувального костюма в щось пристойне. І тут почалася... масова «женячка». Ми казали: «Нема питань. Паспорти на стіл, ось свідоцтво, але курток нема!» За ніч черга розсмокталася.

Не пам'ятаю прізвища того міського депутата, який привіз пікапчик речей низької якості, але запросив знімальну групу, видавав це перед камерами, потім приніс нам папери, ніби він цілу фуру пригнав. Такі випадки теж були.

Ніколи — за всю історію України — така кількість людей не збиралася в одному місці добровільно. Це сталося вперше. Люди мали різні політичні, економічні, моральні орієнтири. Але вони об'єдналися, щоб зробити щось. І «звітують» лише перед власним сумлінням.

Максим СИДОРЕНКО:
«Донеччани стояли за те саме, але з іншого боку»

Народився 3 березня 1973 року в Донецьку. Закінчив Київський державний економічний університет. Приватний підприємець. Виконавчий директор Всеукраїнської громадської організації «Наша Україна».

— Наметове містечко я сприймав як службу тилу. Ми розуміли: якщо не покажемо людям, що здатні навести порядок, то від нас не можна очікувати нічого доброго і давати владу таким людям не можна. До речі, ми харчували всіх, не тільки помаранчевих, а і синьо-білих, і жодних проблем із цим не було. Людей, яких привезли, треба зрозуміти. У Єнакієвому, до прикладу, шахтар отримує зарплату, яка офіційно становить 3000 гривень. Але на руки більше 2000 ніхто не отримує. Треба ж ділитися із бригадиром і догори — аж до директора шахти. Якщо ви не даєте грошей «у конверті», ніколи не вийдете на нормальну планову виробку. Вас поставлять там, де нема плану. Нема плану — нема премії, нема премії — зарплата виходить маленька. Отже, якщо директор направляє когось кудись, то краще їхати. До того ж хто може відмовитись, якщо оnde здорові і молодий стоїть біля шахти і чекає, коли звільниться місце. Це треба розуміти. Моя мала Батьківщина існувала й існує в інформаційному просторі російського телебачення. Так сталося, що українську мову в містах Донеччини все ще не сприймають. Я її не вивчав ані в школі, ані в інституті,— користувався самовчителем. Для багатьох донеччан незалежність України ще не відбулася. Вони платять українськими грошима українські податки, у них українська митниця. Але державної української психології там просто нема.

У містечку я відповідав за пально-мастильні матеріали (окрім всього іншого). Ми з хлопцями орендували «Фольксвагена» і вночі заправляли дві бочки — дизельним пальним, 12 чи 15 каністр — бензином, близько 60 газових балонів. Потому заправляли пальним автобуси, щоб люди не мерзли. Якось дзвонять мені із приймальної пана З. і питають: «Ви займаєтесь пально-мастильними матеріалами? Нам треба машину заправити». «Нема питань», — кажу. — «Де стоїть ваша машина, я зараз буджу хлопця, який поспав три години, даю йому готівку, він їде на станцію, заправляє дві каністри бензину і заллє вам у бак. Вас це влаштовує?» Там кинули трубку...

Звичайно, серед тисяч осіб на Майдані були і кримінальні елементи, і нероби, і бомжі. Вони з'явилися на поверхні, коли нормальні люди роз'їхалися. Моєму другові Валерію Васильку випало важке завдання: він мав у спокійній манері відправити цих людей з Майдану. Траплялися казуси. Ми за списками з'ясували, що дехто сім разів брав гроші на від'їзд. Проконтролювати це було неможливо, бо гроші давали у кількох пунктах. Наші «герої» гроші пропивали і приходили знову. Потім ми придумали механізм відправки: купували квитки на поїзд — і до побачення. А ті за тиждень-два повернулися і створили дивну структуру, що називалася «КУПР»: коаліція учасників помаранчевої революції. Якщо вам потрібно, щоб за 80 гривень на день людина стояла і протестувала проти чогось, — вони готові. Коли Ющенко став Президентом, під адміністрацією постійно стояв пікет. Це — «КУПР». Сьогодні вони — проти луганського мера, завтра — проти тернопільського, післязавтра — проти чернівецького. Згодом усі зрозуміли, що це — заслані козачки.

Всеукраїнська громадська організація «Наша Україна», яку очолює Роман Безсмертний, зробила пам'ятний знак «Гвардія революції». Ми відзначаємо активістів виборчого процесу і тих, хто працював з нами на Майдані. Вже вручили чотири з половиною тисячі нагород. І навіть утворили своєрідну спільноту — «Гвардія помаранчевої революції». Україна — дуже велика, і якщо «розставити» по ній наші помаранчеві кадри, виходить, що їх не так уже й багато. Це нас на Майдані було багато, і не подолати. Коли ми повернулися у домівки, нас стало дуже мало. Саме тому й такі результати. Але свідомість людей таки змінилась. І у моєму рідному місті багато чого змінилося, хоч там і діяли проти помаранчевих. Насправді донеччани стояли за те саме, але з іншого боку. Вони думали, що голосуючи за Януковича, вони захищають просту людину з народу, яка повстала проти гнилих київських політиків, котрі загнали їх у це бидляче становище.

Сталося так, що людей розвели по різні боки, а вони стояли і стоятимуть за одне і те саме: за свою гідність, за право вибору.

Геннадій СІНЦОВ:
«Ми зараз — цеглинки великого фундаменту, на котрому будується держава»

Народився 15 травня 1975 року в Казахстані, у родині військовослужбовця. Дитинство минуло в Хабаровському краї. 1986 року сім'я переїхала до Києва. Закінчив Національний аграрний університет, Київський інститут соціально-культурних зв'язків. Нині очолює виконком Дарницької районної організації партії «Народний Союз «Наша Україна». Одружений, виховує доньку.

— Пам'ятаю, у дитинстві прізвище «Мазепа» було для мене лайкою. Коли до нас у військове містечко приїхала родина Мазеп з України, ми сміялися, показували пальцем: «Це ж треба, ось це — зрадники». Минули роки...

Під час виборів я став учасником і одним з керівників так званого «Спецпроекту» з охорони виборчих дільниць і масових акцій. Ми вирішили допомагати собі самі. Зібрали 1000—1500 чоловік, хлопців від 18 до 25 років. В основному нашою «зброєю» був сильний моральний дух. За сигналом ми були готові швидко зібратися разом: «разом нас багато».

21 листопада одними з найперших на Хрещатику були ми і наші хлопці із «Спецпроекту». Коли було встановлено сцену на Хрещатику, ми були першою її охороною. Перше формування «містечка» було зроблено з нашою допомогою. Потім я працював у своєму районі, і ми формували там благодійну допомогу, яку приносили кияни. Запам'яталася найскладніша ніч — з 28 на 29 листопада. Очікували, що, можливо, виведуть війська. Ми всім штабом спали тут, вирішили не розходитися. Близько першої години ночі у двері подзвонили. Я вийшов — на порозі стояв полковник, офіцер штабу внутрішніх військ. Він показав мені посвідчення і сказав: «Нас зараз підняли по бойовій тривозі, найімовірніше, сьогодні вночі щось станеться».

Ми зупинили машини і — на Майдан. Платити не треба було. Таксисти набивали максимально машини і грошей не брали. Було зрозуміло, що у разі чого утримати містечко неможливо. Але внутрішній стрижень настільки випрямився, що, гадаю, якщо навіть пустили танки, їх ми зупиняли б голими руками. Я сам ніколи не думав, що збереться така величезна кількість людей, і це не переросте в бунт, не почнуть бити вітрини магазинів. Хоча бачив «цілком секретні» документи, де розписувалися сценарії: куди гнати натовп, як провокатори битимуть скло і як це все треба буде зупинити за допомогою військ. Нас консультував колишній підполковник СБУ. Прийшов до нас і каже: «Я знаю службу, в мене багато знайомих. Давайте я вам допоможу. Необхідно зробити те і те».

Нині багато хто каже, що тоді всі запалилися, а зараз — все не так. Я їм відповідаю: «Ми не вибирали між чорним і білим, ми стали між чорним і сірим. А сіре — все-таки ближче до білого. Засмучують мене друзі з Росії. Телефонують і говорять: «Нічого у вас (тобто у держави) не вийде», — при всій їхній повазі до мене особисто. Росіяни насправді не можуть зрозуміти, що перестали бути для нас старшим братом. Мені здається, їх імперська сутність — збережена.

...Моя донька Саша трохи підросте і почне у школі вчити сучасну історію. Тож вона розповість учительці, як ходила по «наметовому містечку», а її батьки були там. Я знаю, що настане час і вона мене запитає, як воно все було. Я з величезним задоволенням розповім їй все. Моя дружина Наташа була зі мною завжди й усюди. Сталося так, що після революції перервалася її вагітність, на це вплинули стреси, які ми пережили. Зараз ми знову чекаємо дитину, і, сподіваюся, все буде гаразд. Заради цього ми і вийшли на Майдан...

Олександр ПАВЛЮК:
«Думали, що кияни — снобі. А вони — золоті люди»

Народився 26 лютого 1971 року в Хмельницькому. Приватний підприємець. Одружений. Має доньку.

— Я був серед спостерігачів у Ізяславському районі Хмельницької області. На підрахунок голосів ми приїхали в село Клембівка, з якого родом Георгій Кірпа. Почався дуже сильний сніг, ми на хвилинку запізнилися, і нас уже не пустили. Від спостерігачів штабу Ющенка там зостався лише один хлопець, лікар-стоматолог. Він змушував перераховувати бюлетені тричі. До речі, це єдине село, де по Ізяславському району виграв Янукович. Коли порахували перший раз, то різниця становила 81 голос, другий раз — 53 голоси, а третій — 34. Можливо, якби перерахували четвертий раз, то різниці і не було б. Дорогою до територіальної дільниці під'єдналися до Інтернету і дізналися, що Януковича вже оголосили переможцем. Це була десь перша—друга година ночі. А о 12-й годині наступного дня я і двоє моїх друзів, теж підприємці, вже були в Києві.

Кинули машину і біжимо на Майдан. Там стоять кияни, дуже знервовані. Кажуть нам: «Якщо Західна Україна, бандерівці з нами, то ми переможемо. А то зараз приїхала б пожежна машина, полила нас водою, усі й розбіглися б додому грітися. А ці вже будуть стояти до кінця». І як ми могли не виправдати таку довіру?

У наметовому містечку ми познайомилися з Василем Куйбідою. Я кажу йому, що потрібні якісь перепустки. Напишіть текст, хай наберуть його, запишуть паспортні дані, поставте печатку Народного руху України. Таких набраних на комп'ютері перепусток було три. Вони нам допомагали, бо всі боялися провокацій, чужих людей. Тим, що не довіряли, я казав: «От дивіться, це — печатка Народного руху України, це — Василь Куйбіда поставив підпис, він — заступник голови Народного руху України...»

Із київських спогадів врізалося в пам'ять таке. Підійшов до нашого намету вже після опівночі хлопець років 22—23, худесенький. Ним аж трусить, бо дуже холодно, він — п'яний. Приходить, кидає свій шарфик синьо-білий «Янукович-2004» і каже: «Заберите, дайте мне свою ленточку». Я йому кажу, щоб ішов геть, нам працювати треба. «А что вы тут делаете?» — «Реєструємо». А він учепився в мене: «Меня зарегистрируйте, мне ночевать негде, не отвергай меня!» Ми його відправили в Український дім разом із хлопцями з Львівщини.

Коли народ пішов на Верховну Раду, ми стояли біля огорожі. Хтось крикнув, що міліція — з народом, всі — на штурм Верховної Ради. Ми з хлопцями кидаємося навперейми. Я кричу: «Провокація!» І ми стримуємо цей натовп уже біля дверей. Я так кричав, що потім три дні взагалі не говорив, зірвав голос.

Тут, на Майдані, не було ніяких протиріч між Сходом, Центром і Заходом. Зізнаюся щиро: хмельничани вважали киян за снобів, але після Майдану ставлення змінилося. Це — золоті люди. Я й не вірив, що українці такі сильні. Якби тоді пустили танки, ніхто не зрушив би з місця, ніхто!

Олексій РЖЕЧИЦЬКИЙ:
«Як солдат на фронті, я не маю права сказати: ви, панове генерали, — не такі...»

Народився 13 серпня 1966 року в Запорізькій області. Закінчив історичний і юридичний факультети Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. Працював у археологічних експедиціях, у Верховному Суді України. Нині — підприємець. Одружений. Виховує двох синів.

— До Майдану мене підштовхнули перші вибори, на яких багато хто не міг проголосувати нормально. Ми з дружиною як люди свідомі відстояли у двох судах чергу, щоб пробитися й отримати право на свій голос, бо в прізвищі виявилася помилка, а дружина була не прописана.

Я запропонував свої послуги тій групі, яка охороняла сцену. І вже постійно там перебував. Я — людина міцна, займався спортом. Саме такі були потрібні в охороні. Стояв біля сцени весь час. Коли було більш-менш спокійно, їхав ночувати додому, повертався о шостій ранку. Наша охорона — людей 30—40, може, трішки більше, стояла через кожних 5 метрів. Постійно. Вона не мінялася. Згодом, коли дії помаранчевих вже чітко планувалися польовими командирами, я водив колони. Не приписуватиму собі якихось особливих організаторських здібностей на той момент, але тепер я вже маю їх, пройшов вишкіл. Мої сини — тринадцятирічний Андрій і восьмирічний Ілля — постійно приходили до наметового містечка. Вони сприймають Ющенка як ідеал, і я їх у цьому не розчаровую. Він — заручник ситуації, в яку потрапив. І так само «заручниками» є люди, які йому повірили. І я серед них. Тому підтримував і підтримуватиму Президента, бо як солдат на фронті не маю права сказати: ви, панове офіцери, генерали, — не такі...

Позитив від тих подій, в яких брав участь, бачу у вихованні молодого покоління, котре побачило своїми очима вибір. Їхню свідомість треба готувати для майбутнього України. Я колись мріяв: зароблю багато грошей, візьму під опіку якийсь дитячий будинок, вихоовуватиму там дітей 40—50 на справжніх вічних цінностях. Щоб вони не міняли свої погляди й орієнтири залежно від політичної ситуації. Може, я ще здійсню свою мрію...

Розповіді комендантів Майдану підготувала Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Адреса корпункту у Львові: Львів-26, вул. Стрийська, 76-В, кв.13.
Тел. (032) 238-76-26.

■ ОФІЦІЙНО

Президенту України В. ЮЩЕНКУ
Голові Верховної Ради України В. ЛИТВИНУ
Прем'єр-міністру України Ю. ЄХАНУРОВУ

Відкрите звернення громадських організацій Придунайського регіону

Вельмишановний Вікторе Андрійовичу!
Шановний Володимире Михайловичу!
Шановний Юрію Івановичу!

Вимушені знову звернутися до Вас з приводу припинення робіт щодо реалізації проекту «Глибоководний судновий хід» (ГСХ) «Дунай—Чорне море» у 2005 році. Більше півроку, у період найсприятливішого сезону — з травня по листопад, з незрозумілих причин роботи на каналі не ведуться.

З серпня минулого року було відновлено судноплавство на українській ділянці Кілійської дельти річки Дунай для проходу морських суден з осадкою 5,5 метра. За цей час через український відновлений судновий хід пройшло понад восьмисот суден.

Відродження морського судноплавства дало можливість певною мірою завантажити підприємства морегосподарчого комплексу Придунав'я, прибутковість яких значною мірою залежить від існування українського водного шляху «Дунай—Чорне море». Всі ці підприємства є основними бюджетоформуючими підприємствами районів та міст Придунав'я (Рені, Ізмаїла, Кілії, Вилкового), а життєвий рівень населення Придунайського регіону великою мірою залежить від їх діяльності.

Загроза припинення судноплавства на українській частині дельти річки Дунай може знову призвести до того, що вітчизняні вантажовласники-фрахтівники, морські порти (Ізмаїльський, Ренійський та Усть-Дунайський), судноплавні компанії (ВАТ «Українське Дунайське пароплавство» (УДП) і АСК «Укррічфлот») знову зазнають великих збитків за рахунок нерентабельного перевезення вантажів у каботажному і міжнародному сполученні через румунський судновий хід (Сулинський канал).

Відсутність національного конкурентоспроможного проходу в сполученні ріка—море — це також втрата транзитних вантажопотоків та неможливість ефективно перевозити стратегічні експортно-імпортні вантажі (зерно, метали, руди, будівельні матеріали тощо), а для суднобудівних і судноремонтних заводів Ізмаїла і Кілії — це втрата традиційних клієнтів з причин високої ціни за прохід суден через Сулинський канал для їх ремонту або новозбудови, що робить їх неконкурентоспроможними по відношенню до інших заводів в дунайському регіоні.

Зменшення обсягів робіт і послуг ВАТ «УДП» і АСК «Укррічфлот», морських портів, судноремонтних заводів і підприємств, які пов'язані з морегосподарським комплексом, призводить до скорочення робочих місць для населення і як наслідок до соціальної напруженості.

Призупинення у цьому році робіт з подальшої реалізації проекту «Дунай—Чорне море» визвало шалену радість та подяку румунської громадськості румунській офіційній владі за відстоювання національних інтересів, а у засобах масової інформації відзначають перемогу Румунії над Україною за «ключ» у сполученні ріка Дунай — Чорне море.

На нашу думку, напередодні входження Румунії до ЄС Румунія, відстоюючи свої економічні інтереси, продовжує проводити активну політику щодо дискредитації українського проекту.

Відсутність власного проходу річкою Дунай у Чорне море значно послаблює позиції України у питаннях переговорного процесу стосовно вирішення питань національних меншин у прикордонній частині та статусу острова Зміїного, який також має стратегічне значення для України.

Ми вважаємо, що бездіяльність, некомпетентність та халатність відповідальних посадових осіб виконавчих органів влади і особливо нового керівництва ДП «Дельта-лоцман» (яке навіть не освоїло кошти, передбачені державним бюджетом), наносить шкоду державним інтересам України та посилює при цьому політичні та економічні позиції Румунії.

Подальше зволікання щодо невиконання запланованих капітальних та поточних робіт призводить до повного знищення недобудованого українського ГСХ «Дунай — Чорне море», до речі, сьогодні осадка вже 3,2 метра і глибини продовжують зменшуватися.

У разі реалізації «Дунайського проекту» наша держава вирішить низку актуальних питань геополітичного характеру на Євразійському просторі. Особливо це важливо з урахуванням перспектив вступу нашої країни до ЄС.

Як нам відомо, Ви особисто, вельмишановний Вікторе Андрійовичу, неодноразово висловлювалися щодо важливості для України мати власний вихід до Чорного моря.

Усвідомлюючи Вашу велику завантаженість вирішенням державних питань, звертаємося до Вас, вельмишановний Вікторе Андрійовичу, як до гаранта Конституції України, з проханням звернути увагу на порушені проблемні питання, знайти форму їх вирішення та не дати загинути Придунайському регіону.

З повагою,
Асоціація дунайських капітанів — голова правління В. РАХОВЕЦЬКИЙ;
первинна профспілкова організація плавскладу ВАТ «Українське Дунайське пароплавство» — І. ЛОМОВИЙ;
первинна профспілкова організація берегових підрозділів «Українського Дунайського пароплавства» — В. СЕЛЕЗЕНЬ;
голова Партії пенсіонерів України Ренійського району В. СТЕПАНЕНКО;
голова міської ради м. Рені С. КОЛЕВИЧ;
голова Соціально-економічної партії «Союз — Чорнобиль України» М. МУРЧАЧ;
Ренійська районна організація Комуністичної партії України — Д. РУБЛЬОВА;
голова Ренійської районної організації партії «Союз» О. ВАЛЬЧЕНКО;
перший секретар Ренійської районної організації Соціалістичної партії України С. РАТУШЕНКО;
голова Ренійської районної організації Народної партії Н. АНГЕЛОВСЬКА;
голова Ренійської районної організації Партії промисловців та підприємців України В. ШИРУНА;
голова районної організації ветеранів Кенійського району М. БЕЗРУКОВ;
голова цехкому портопункту Кілія Усть-Дунайського морського торговельного порту Ф. КИБАН;
голова Вишівської міської ради І. ТИМОШЕНКО;
голова Ренійської регіональної організації партії «Батьківщина» Д. КРОТ.

ІНКАПСУЛЯЦІЯ

■ ІРОНІЧНИМ ПЕРОМ

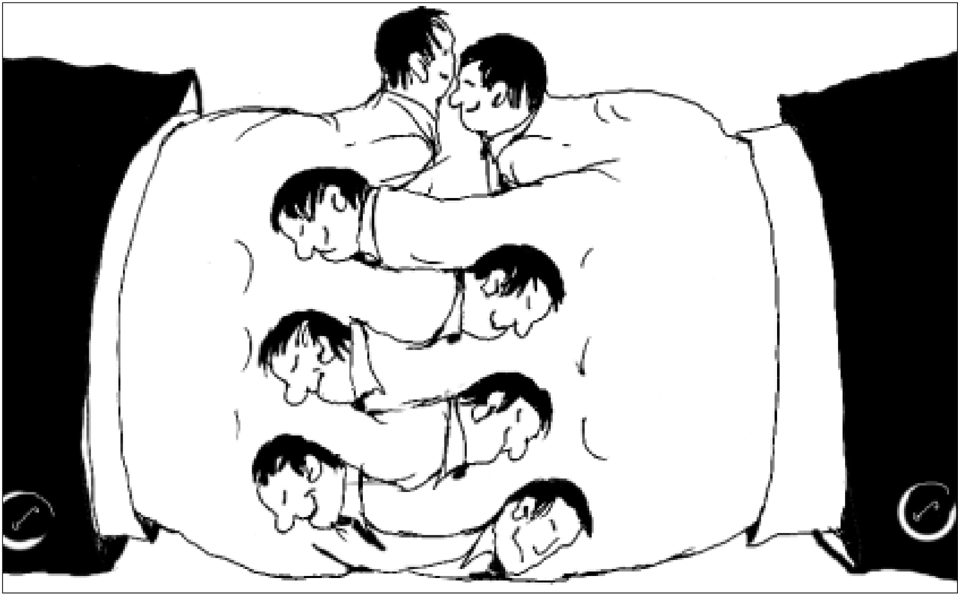
Несенсаційна новина: у Міністерстві аграрної політики зберігають засолені трудові книжки! Процес консервації тут розпочався 11.10.2002-го, коли голова ліквідаційної комісії Іван Мартинюк вилучив 18 книжок працівників Броварського державного виробничо-торгівельного підприємства. Відтоді міністерські чиновники, уявляю, носили на споживання цей «продукт» чотирьом (!) міністрам, які мінялися, як пори року, але жоден не спромігся проковтнути його.

У матеріалі «До столу міністра книжки засолили» («Голос України» за 10.10.03 р.) автор запитував: «Чи думають в Мінагрополітики, скільки грошей доведеться витягнути з кишень платників податку, якщо всі жертви дій чиновників подадуть позови про стягнення матеріальної і моральної шкоди?!».

Як то кажуть, накаркав.

Звідки будяк у полі

Абсурдна безпрецедентна ситуація виникла, як будяк у житньому полі — несподівано. Міністерство раптом вирішило підприємство, яке забезпечувало плодоовочами столичні дитячі і медустанови, реорганізувати. Як зазначила Валентина Семенюк, тодішній керівник Спеціальної контрольної комісії з приватизації Верховної Ради України, з відсутністю правової основи наказу №323 від 8.10.02 року про реорганізацію успішного підприємства, яке підлягало приватизації за участі колективу. І. Мартинюк, схоже, дуже поспішав, схопив новоспечений наказ і вже наступного дня був у Броварах. Злазьте, мовляв, закінчився ваш час, віднині тут «Броварський оптовий ринок» і нові хазяї. Як бути з керівником Василем Мельником, який за п'ять років гидке каченя перетворив на лебедя-красеня? Куди подітися працівникам? У відповідь — «конфіскація» трудових книжок і тиша. Понині. Її порушують час від часу зверненнями та скаргами окремі працівники, сам Василь Мельник, але в міністерстві до цього ставляться, як бичок до надокучливої мухи. Знай собі: ні трудових книжок, ні зарплати.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Суд довго запрягав, але...

Чи уявляють Іван Мартинюк та Сергій Мельник (підписант згаданого наказу про реорганізацію, незмінний заступник чотирьох міністрів), як можна жити без трудової книжки? Схоже, ні. Це якби їх позбавили можливості влаштуватися на роботу, отримувати зарплату і субсидію чи стати на облік у центрі зайнятості... Це якби їм не виплачували «чорнобильські», надбавки до пенсій тощо.

...Юрій Тимошенко всі ці негаразди пережив, а потім звернувся до суду. Столичний Шевченківський районний розглядав справу рік, але виніс справедливе рішення: стягнув з «Броварського оптового ринку» зарплату, з МінАП моральну шкоду і зобов'язав його повернути трудову книжку. Рішення набрало чинності 16.07.04 р. Відповідне розпорядження про сплату боргу міністр підписав 2.08.05 р.

...Валентина Кучерова теж добилася справедливості: суди зобов'язали повернути книжку, виплатити гроші за час вимушеного прогулу, за завдану моральну шкоду, компенсаційні тощо. Гадаєте, міністерство виконало рішення слуг Феміди? Воно скористалося правом касації і подало заяву до Верховного Суду.

Професійні фахівці, скажу вам, працюють у МАПУ: інтереси відомства захищають, як коза ясла, от тільки чи про ображених згадують?

Штраф на міністра

Міністерство круто посолило: ще не звільнивши директора Василя Мельника, на його крісло намітився інший. Розрахунку і трудової книжки, як і підлеглі, він також не отримав.

— Всупереч вимогам законодавства нас позбавили зарплати, можливості влаштуватися на іншу роботу і забезпечувати себе та сім'ї, — зазначає Василь Йосипович. — За що така немилість — досі не розумію.

І справді: рукоплескати знаному керівникові, нагороджувати його і тут же викидати разом з колективом за ворота — це тільки в міністерських кабінетах можуть. Хоча аргументи знайти важко, чиновники у своїх відповідях народним депутатам, прокуратурі тощо намагаються бути правими і об'єктивними.

А суд, куди звернувся Василь Мельник з проханням поновити його на роботі і стягнути з МінАП зарплату і компенсацію за вимушені прогули, зокрема, зазначив, що наказ про звільнення «прийнято з перевищенням повноважень, не відповідає дійсності і підлягає скасуванню».

А як вам таке: « ...суд вважає можливим розгляд справи у відсутності представника відповідача». Ну навіщо ходити на засідання, певне, розмірковували на Хрещатику, 24, щось доводити?

Суд вирішив: Василя Мельника на посаді поновити з 1.10.2002 р., стягнути на його користь середній заробіток, моральну шкоду.

«Рішення в частині поновлення на роботі підлягає негайному виконанню», — записав суддя 19 липня 2005-го.

Чи треба говорити, що процес оббивання порогів звівся до приниження поновленого?! Василь Йосипович до державної виконавчої служби: допоможіть, мовляв, команді Олександра Баранівського виправити помилку команди Рижука.

Слід віддати належне старшому державному виконавцю відділу примусового виконання рішень Департаменту Мін'юсту Миколі Писарчуку: він зобов'язав його видати до 23.08.05 р. наказ про поновлення Мельника.

Наказ не з'явився, про що був складений акт, а через два тижні — чергова вимога виконати рішення суду. Того самого дня держвиконавець накладає на міністра штраф у розмірі 340 гривень. Олександр Баранівський, напевне, сприйняв це без емоцій. А, може, й сказав пару теплих слів підлеглим.

Держвиконавець, вочевидь, зрозумів, що у міністра грошей в кишенях — кури не клюють і пішов далі законним шляхом. Писарчук за повторне ігнорування законодавства накладає на міністра штраф у розмірі 680 гривень. Гадаєте, головний агрополітик оскаржив цю постанову? Ось так поважна і авторитетна людина розхльобує заварену три роки тому кашу. А що ж самі кухарі? На жодному документі не світяться.

Зате в. о. директора Департаменту правової та законопроектної роботи МінАП залишив слід в цій непривабливій історії. Ось що він пише після чергової скарги Василя Йосиповича і першого покарання «боса» Баранівського: « ...рішення суду розглянуто Міністерством..., але на даному етапі його виконання в частині поновлення Вас на роботі неможливе з наступних підстав.

По-перше, ...на рішення ... подано апеляційну скаргу..., оскільки воно прийнято з порушенням...

По-друге: у зв'язку з відкриттям проти Вас кримінальної справи...».

Треба коментувати цей шедевр правознавства? До речі, про кримінальну справу. Вона неодноразово закривалася «за відсутністю складу злочину». Комусь дуже хочеться бачити стягувача за гратами, а він, невгамовний, в крісло начальника пнеться...

Замість коментарю

Тепер про інкапсуляцію. Міністр знає, що означає це слово. Можливо, навіть відчуває, як підлеглі оберігають його від неприємностей, від мельників, тимошенків тощо.

Цікаво, чи дійшов до Олександра Петровича депутатський запит лідера його партії про поновлення Василя Мельника. Якщо дійшов — кому він доручив підготувати відповідь? Сподіваємося, не правознавцям, які вважають можливим не виконувати рішення суду поперше і по-друге.

Оточення робить короля.

Наостанок розкрию читачам значення слова в заголовку. Інкапсуляція — утворення щільної оболонки (капсули) із сполучної тканини навколо чужорідних для організму речовин, предметів.

Як ви гадаєте, міністр АП знаходиться в капсулі?

Іван ІЛЛЯШ.
Київська область.

Комусь дуже хочеться бачити стягувача за гратами, а він, невгамовний, в крісло начальника пнеться...

Право передати ділянку

Я інвалід війни I групи, є членом садово-городнього товариства підприємства, на якому працював. Маю там 5,2 сотки землі. Чи маю я право передати свою ділянку синові й чи потрібно мені її перед цим приватизувати?

Володимир ЗАЇКІН.

Охтирка
Сумської області.

Відповідає заступник міністра аграрної політики України Сергій МЕЛЬНИК:

— Так, пан Володимир має право передати свою земельну ділянку синові й приватизувати її згідно з вимогами законодавства України.

Садово-городні товариства є специфічними самоврядними об'єднаннями громадян. Вони мають повну господарську самостійність і покривають свої витрати за рахунок внесків членів товариства.

Відповідно до Закону України «Про об'єднання громадян» від 16.06 1992 року № 2460 об'єднання громадян діють на основі статуту. Втручання державних органів та службових осіб у діяльність об'єднань громадян не допускається, крім випадків, передбачених законом.

Законом України «Про власність» встановлено, що об'єктами права приватної власності є житлові будинки, квартири, предмети особистого користування, дачі, садові будинки, предмети домашнього господарства, продуктивна і робоча худоба, земельні ділянки, насадження на земельній ділянці, засоби виробництва, вироблена продукція, транспортні засоби, грошові кошти, акції, інші цінні папери, а також інше майно споживчого і виробничого призначення. Громадяни набувають право власності на земельні ділянки у разі одержання їх у спадщину, одержання частки землі у спільному майні подружжя, купівлі-продажу, дарування та обміну.

Відповідно до статті 35 Земельного кодексу України землі загального користування садівничого товариства є його власністю. До земель загального користування садівничого товариства належать ділянки, зайняті захисними смугами, дорогами, проїздами, будівлями і спорудами та іншими об'єктами загального користування. Приватизація земельної ділянки громадянином—членом садівничого товариства здійснюється без згоди на те інших членів цього товариства.

Поновлення книжки

Скажіть, будь ласка, як можна поновити ощадну книжку радянських часів?

В. КОВАЛЕНКО.

Бобровиця
Чернігівської області.

Відповідає заступник міністра фінансів України Володимир ЛІСОВЕНКО:

— Для поновлення ощадної книжки радянських часів вкладнику необхідно особисто звернутися з паспортом в установу банку, де, як він вважає, на його ім'я є вклад.

Також повідомляємо, що за розшук вкладів в установах банку береться комісійна винагорода згідно з тарифами, встановленими ВАТ «Ощадбанк».

Приватизаційні майнові сертифікати виведені з обігу

Так сталося, що моя сім'я не скористалася своїми приватизаційними майновими сертифікатами, не вклала їх в яке-небудь підприємство. Розкажіть, будь ласка, чи можна тепер їх якось використати або, можливо, отримати за них певну компенсацію.

Володимир РУМ'ЯНЦЕВ.

Київ.

Відповідає виконувач обов'язків голови Фонду державного майна України Володимир ПЕТРОВ:

— Відповідно до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» та Державної програми приватизації майна державних підприємств на 1992 рік було передбачено порядок випуску та обігу приватизаційних майнових сертифікатів для придбання громадянами України безплатно, за номінальною вартістю, частки державного майна.

Використання приватизаційних паперів здійснювалося шляхом їх обміну на паї, акції та інші документи, що встановлювали та засвідчували право власності на частку державного майна відповідно до номіналу приватизаційного папера.

Громадянам України державою надавались широкі можливості для реалізації їхнього права на використання ПМС. З цією метою встановлені терміни використання ПМС не раз продовжувались.

Відповідно до законодавства України кінцевим терміном використання ПМС було встановлено 1 травня 1999 року, після чого вони були виведені з обігу. Продаж акцій підприємств, які зараз приватизуються, здійснюється виключно за грошові кошти. Виплата грошової та іншої компенсації за невикористані громадянами приватизаційні майнові сертифікати чинним законодавством України не передбачена.

Ехінацея пурпурова

Розкажіть, будь ласка, про ехінацею. Мене цікавлять властивості цієї рослини, в яких випадках її можна застосовувати та чи можна її вживати для профілактики?

Ганна ЛИТВИН.

Перейма
Балтського району
Одеської області.

Відповідає завідувач кафедри фітотерапії з курсом фармакогнозії Медичного інституту Української асоціації народної медицини Тетяна ГАРНИК:

— Ехінацея пурпурова — це багаторічна трав'яниста рослина родини айстрових (складноцвітих). Листки ехінацеї — прості, овально-ланцетні або лінійно-ланцетні, по краю зарубчасто-зубчасті. Квітки ехінацеї — дрібні, пурпурові, темночервоні або жовті.

Загалом ехінацея походить із східної частини США. В Україні (переважно у південних районах) її розводять як декоративну рослину. Використовують коріння, заготовлене восени або рано навесні, а також суцвіття, яке збирають під час цвітіння рослини (у серпні—жовтні).

Коріння рослини містить глікозид, ехінокозид, бетаїн, фітосгерини і смоли, до складу яких входять пальмітинова, лінолева, циротинова та інші кислоти. Всі частини рослини містять ефірну олію, сполуки калію, магнію, заліза та алюмінію.

Препарати ехінацеї пурпурової мають неспецифічну імунно-стимулюючу дію. Використання лікарських форм ехінацеї — ефективне при явищах фізичного і нервового виснаження, при гострих і хронічних інфекційних захворюваннях.

В Україні зареєстрована достатня кількість лікарських засобів у вигляді різних лікарських форм — настоянки, екстракти, бальзами, соки, таблетки, до складу яких входить ехінацея пурпурова. Вони застосовуються з метою підвищення неспецифічного імунітету. Але існують захворювання, при яких препарати ехінацеї пурпурової протипоказані — це туберкульоз (сухоти), лейкоз, розсіяний склероз, колагенози та інше. Не рекомендовані ці препарати дітям до 3 років, а дітям до 12 років призначають за спеціальною схемою, яку визначає лікар.

Незважаючи на те, що ці лікарські засоби віднесені до безрецептурних, курс лікування та дозування лікарських засобів з ехінацеї пурпурової може назначати тільки лікар.

Допомога залежить...

Наша багатодітна сім'я отримує соціальну допомогу як малозабезпечена. Мене цікавить, чи є такий закон, за яким багатодітна сім'я отримувала б допомогу, незалежно від доходу сім'ї. Адже є різниця між зарплатою, наприклад, 300—500 гривень на трьох членів родини і на вісьмох, враховуючи більші витрати на газ, електроенергію, медичне лікування, навчання у шкільних закладах і таке інше.

Тетяна П.

Іванівка Богуславського району Київської області.

Відповідає начальник Управління політики адресної допомоги Міністерства праці та соціальної політики України Ігор ПОЛІЩУК:

— Соціальний захист малозабезпечених родин, у тому числі сімей з дітьми, забезпечується шляхом надання їм допомоги згідно із Законом України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» залежно від майнового стану та сукупного доходу сім'ї.

Розмір такої допомоги визначається як різниця між прожитковим мінімумом для сім'ї та її середньомісячним сукупним доходом, який визначається за методикою обчислення сукупного доходу для всіх видів соціальної допомоги. До стабілізації економічного становища в Україні розмір державної соціальної допомоги визначається з урахуванням рівня забезпечення прожиткового мінімуму.

Статтею 59 Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» на 2005 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення такої допомоги з 1 квітня нинішнього року встановлено: для працездатних осіб у сумі 100 грн., для непрацездатних осіб (діти, пенсіонери) — 140 грн., для інвалідів — 150 грн.

Крім цього, на кожну дитину цей рівень збільшується на 10 відсотків, а для кожної дитини, яка утримується матір'ю (батьком, усиновителем), що не перебуває в шлюбі, і запис про батька (матір) цієї дитини у Книзі реєстрації народжень проводиться в установленому порядку за вказівкою матері (батька), та для кожної дитини, в якої один або обоє батьків є інвалідами I або II групи, а також для кожної дитини в малозабезпеченій багатодітній сім'ї, в якій виховуються троє або більше дітей віком до 16 років (до 18 років, якщо дитина навчається), — на 20 відсотків.

Іншого чинним законодавством не передбачено.

Хочемо змінити прізвище

Мої батьки розлучилися 7 років тому. Мама вийшла заміж удруге. І тепер у нас з братиком є дуже добрий батько, який нас любить. Він хотів нас усиновити, але рідний батько не дав згоди. А ми з братиком дуже хочемо носити прізвище нашого другого батька. Мені 14 років, а братові 8, розкажіть, будь ласка, як нам можна змінити прізвище?

Тетяна С.

Житомирська область.

Відповідає заступник Міністра Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту України Тетяна КОНДРАТЮК:

— Відповідно до пункту 1 Положення про порядок розгляду клопотань про переміну громадянами України прізвищ, імен, по батькові, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.03.1993 р., № 233, переміна громадянами прізвищ, імен, по батькові дозволяється після досягнення ними 16-річного віку. У зв'язку з цим, згідно з пунктами 2, 3, 4 цього положення, слід звернутися до відділу реєстрації актів громадянського стану (РАГС) за місцем її проживання із заявою про переміну по батькові.

А також у частині четвертій статті 148 Сімейного кодексу України (Зміна прізвища дитини її батьками) визначено, що у разі заперечення одним із батьків щодо зміни прізвища дитини спір між ними щодо такої зміни може вирішуватися органом опіки та піклування або судом. При вирішенні спору беруться до уваги виконання батьками своїх обов'язків стосовно дитини та інші обставини, які засвідчують відповідність зміни прізвища інтересам дитини.

Угода між Україною та Ізраїлем

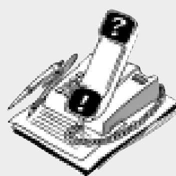
Чув, що, за попередньою домовленістю, Ізраїль має передати Україні угоду про виплату пенсій. Чи вступила вже угода в дію і чи можуть громадяни України, котрі виїхали на постійне місце проживання до Ізраїлю, отримувати там свою зароблену в Україні пенсію?

Савелій БАСС.

Дніпропетровськ.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Олексій ЗАРУДНИЙ:

— Питання виплати пенсій особам, які виїхали на постійне місце проживання за кордон, врегульоване статтею 51 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Згідно з цією статтею, у разі виїзду пенсіонера на постійне проживання за кордон, пенсія, призначена в Україні, виплачується за шість місяців наперед перед від'їздом. І вираховується вона з місяця, що настає за місяцем зняття з обліку за місцем постійного проживання. Під час перебування за кордоном пенсія виплачується в тому разі, якщо це передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого дана Верховною Радою України.

Ізраїльською стороною запропоновано проект Конвенції між урядом України та урядом Держави Ізраїль про експорт пенсійного забезпечення по старості та через втрату годувальника. Цей проект нині опрацьовується фахівцями Міністерства праці та соціальної політики, а також Пенсійного фонду України. І вже наприкінці листопада він має бути обговорений з ізраїльською стороною.

Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції. На конверті вкажіть: «В рубрику «Діалог». Відповіді — тільки на сторінках газети.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Чи розставить крапки над «і» Будівельна палата України?

Сьогодні вітчизняна будіндустрія має такий вигляд, немов пережила не роки незалежності, а вселенську розруху. Ще недавно в Україні було понад 80 домобудівних комбінатів і щороку загалом зводили 20—22 мільйони квадратних метрів житла. Нині залишилися одиниці цих комбінатів, а за кількістю зданого житла ледь дотягуємо до третини колишніх «квадратів». До того ж 4 млн. кв. м з них — приватне будівництво. Здебільшого це оті особняки, що ростуть, немов гриби, навколо міст і насамперед столиці. Чимало з них у народі ще називають «хатинками два на три» — два поверхи в землі, три — зверху, а поміж ними панство їздить ліфтом. Є й крутіші «хатинки» на захоплених берегах річок: буквально в подвір'я та бетонні бункери через прориті канали заходять катери і яхти типу «ріка-море». Де тут до соціального житла...

За промислове і сільське будівництво теж мовчимо, бо там давно гробова тиша. Щодо першого, то їм не до цього — хоч би дати лад довгобудам та тому, що звели попередні покоління. А за що і хто будуватиме в селі, якщо останнє вимирає від безгрошів'я та відсутності роботи; щороку з карти України зникає 50 сіл. А ще ж недавно на просторах вітчизни трудилося 330 тисяч сільських будівельників! Нині майже всі вони у ближньому і далекому зарубіжжі на заробітках.

Занепад галузі особливо помітний в областях. У багатьох з них будівництво ледь жевріє. А потужні Донецька й Дніпропетровська області, наприклад, де в найкращі часи щороку зводили по два мільйони кв. м житла, тепер «з'їхали» до рівня Вінницької області: перша ледь долає рубіж у 150 тис., а друга — 120 тис. кв. м.

Дещо кращі справи у столиці. Щоправда, із 140 зареєстрованих тут будівельних організацій чути й видно здебільшого майже сорокатисячний колектив ХК «Київміськбуд», який півтора десятка літ очолює Володимир Поляченко. Холдинг п'ять років поспіль здає по мільйону квадратних метрів житла. Важливо і те, що будує він і в інших обласних центрах, до того ж і соціальне житло. Цього року холдинг має намір освоїти 1,2 млн. кв. м, а наступного — півтора млн. кв. м.

Фото Олега МАРКЕВИЧА (з архіву Укрінформу).

У столичному будівельному комплексі, де найдорожче житло і найбільше його зводиться, немов у фокусі сконцентрувалися і найболючіші проблеми галузі. Тут і перепродаж та спекуляція землею під забудову, і незаконні вирубка дерев, знищення зон відпочинку та дитячих майданчиків, і зведення висотних будівель там, де не можна цього робити, і відсутність інвестиційних проектів під забудову, брак елементарних побутових умов, належної охорони праці, соціального захисту будівельників (здебільшого приїжджих) у численних фірмах і фірмочках.

Кому і як наводити лад у цьому важливому комплексі, котрий характеризує поступ держави? Саме про це і йшлося на прес-конференції в агентстві «Інтерфакс-Україна». Президент ХК «Київміськбуд» Володимир Поляченко, голова правління корпорації «Украгропромбуд» Микола Удовенко та голова правління ВАТ «Домобудівний комбінат №4» Петро Шилюк, вказуючи на шляхи виходу з кризової ситуації, заперечували передовсім вигадки недоброзичливців про начебто їхні надприбутки — до 300%, те, що керівництво холдингу купує землю та будматеріали за завищеними сумами, здійснює ці операції непрозоро.

— То все брехуни пишуть, — зауважив Володимир Поляченко. — Ми, навпаки, купуємо і метал, і будматеріали навіть дешевше від інших. А з 900 земельних ділянок, виділених Київрадою для забудовників, «Київміськбуду» передали лише три, решту — купуємо... І немає в нас надприбутків, часто виходимо на «нуль», бо будуємо школи, лікарні, дитячі заклади. А хочемо єдиного — чесних правил гри...

На завершення прес-конференції її ініціатори наголошували, що на сучасному етапі одним із порятунків галузі може бути створення неприбуткової професійно-громадської організації «Будівельна палата України». Вона має об'єднати 800 регіональних будівельних організацій, надавати правову підтримку тим, хто зводитиме для народу житло, відстоюватиме їхні права, створить справжній ринок житла, де пануватимуть чесні й прозорі правила гри.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

P. S. У суботу в Центрі культури і мистецтв Національного технічного університету (колишній КПІ) відбулися установчі збори з цього приводу. Представники 380 регіональних будівельних організацій країни проголосували за створення «Будівельної палати України». Співголовами її обрано Володимира Поляченка та народного депутата України Олександра Омельченка.

ПАМ'ЯТЬ... В КОРИДОРАХ

Неювілейні роздуми з нагоди ювілею

Державному архіву Закарпатської області — 60 років. У його багатих сховищах зберігаються документи, які належать до найдавніших в Україні.

— Історія архівної системи краю сягає корінням XIV, а то й давніших століть, — розповідає директор Закарпатського облархіву, кандидат історичних наук Михайло Делеган. — Саме тоді започатковано діяльність комітатських архівів, де зберігалися актові та розпорядчі документи Угорського королівства, у складі якого було й Закарпаття. Ці безцінні писемні скарби відображають не лише дуже складну історію русинсько-українського населення краю. Є тут чимало документів з історії Угорщини, Чехії, Словаччини, Румунії, Польщі, Австрії, Німеччини, Сербії, Ватикану, Трансільванії, Росії, інших країн. Довго документи зберігалися розрізнено, і тільки у двадцяті роки XX століття, коли в Ужгороді створили Земський (Крайовий) архів, їх зібрали воєдино. Проте наприкінці 30-х років минулого століття, під час угорської окупації Закарпаття, Крайовий архів розформували. Частину документів вивезено, частина знищена і безповоротно втрачена, інші опинилися в різних установах. І тільки 1945 року з'явилося рішення про створення Центрального державного історичного архіву Закарпатської України. Оскільки не вистачало приміщень та фахівців, чимало документів теж було втрачено, а чимало їх зберігалося у пристосованих умовах і псувалося. Тож у березні 1946 року облвиконком постановив передати облдержархіву всі документи угорського та чеського періодів. А через кілька місяців Центральний державний історичний архів Закарпатської України було реорганізовано в Закарпатський обласний державний архів із філіалом у Мукачевому. Відомо, що таке розпорошення не на користь справі. Та, попри це, згодом вирішено перенести до Берегова всі документи з 14-го століття до 1945 року включно. І куди — до колишньої в'язниці! Там темно, сиро, приміщення жодним ремонтам не підлягає.

— А яка ситуація нині? Адже після зняття багатьох «табу» інтерес до архівів зростає.

— Не те слово. Інтерес неймовірний, і не лише серед наших співвітчизників. Це засвідчила й перша українсько-угорська міжнародна науково-практична конференція архівістів, що відбулася недавно в Ужгороді. Там ішлося про створення науково-довідкового апарату архівної україніки та архівної гунгарики, формування бази даних двох сусідніх держав. Останнім часом закарпатські архіваріуси чимало видали бібліографічних покажчиків, збірок архівних документів, наукових вісників. Укладаємо угоду із Слов'янською бібліотекою в Празі, де зберігається багато документів закарпатців, котрі після війни залишилися в Чехії. Ось днями підписано угоду про співпрацю між архівними системами України та Чехії. Тепер спільно з угорськими колегами працюємо над виданням Переліку фондів держархіву області українською, угорською та англійською мовами.

До речі, якщо Україна за останні 15 років не збудувала жодного квадратного метра архівосховищ, то сусідам (навіть у найбільш економічно бідній Берег-Саболч-Сатмарській області) знадобився лише рік, щоб створити й обладнати обласний архів. Інші сусіди — словаки — мають спеціальну програму збереження історичної пам'яті, в них добре обладнані й забезпечені технікою архіви в кожній області. Словацький народний архів (директором якого є, до слова, закарпатець Петро Дряшкаба), визнаний Всесвітньою радою архівів однією із кращих архівних споруд світу. Знаю, що такої розкоші в Україні не можуть дозволити собі навіть економічно потужні області, приміром, Донецька чи Дніпропетровська. Ще 10 років тому я пропонував прийняти подібну програму і в Україні, та лиш тепер цю пропозицію враховано. Проте, хоч як це прикро, сьогодні її прийняття гальмують Мінекономіки та Мінфін України.

— То коли, нарешті, нашому теляті вдасться вовка з'їсти?

— Коли не стоятимуть на заваді ті, хто вважає архіви складами макулатури. Нині ми не маємо жодного вільного сантиметра площі сховищ, і документи зберігаються в коридорах. Але на Закарпатті крига, нарешті, скресла. Нам виділено два поверхи в колишньому триповерховому приміщенні «Закарпаткниги». Для його впорядкування вже освоєно 400 тисяч гривень, а останнім часом виділено ще 830 тисяч. Але перший поверх все ще займають інші структури, тож говорити про гарантійне збереження цінних документів не доводиться. Тішить, що керівництво області взялося за вирішення цієї проблеми. Реальною стала можливість створити на базі облдержархіву науково-дослідний центр, залучивши до цього й науковців Ужгородського національного університету. Із глибоким розумінням ставляться до наших проблем меценати. Серед них — директор Ужгородської швейної фабрики, депутат облради Мирослава Каламуняк, наш краянин Станіслав Аржевітін та інші. Пан Станіслав свого часу допоміг комп'ютеризувати архів області, взяв на себе фінансування послуг фахівців, котрі на Закарпатті, до слова, вперше в Україні, розробляють нову технологію страхового фонду. Йдеться про збереження інформації на металевих пластинах. Перш за все це унікальні документи XIV-XVIII століть: печатки, грамоти тощо.

— Михайле Васильовичу, а як з районними та міськими архівами?

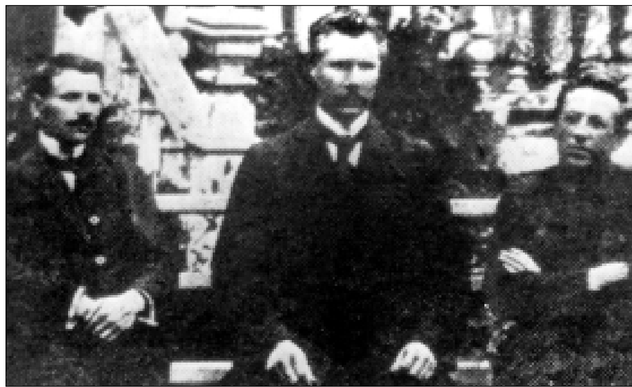
— Досі вони вважаються підрозділами, де документи зберігаються тимчасово, до 5 років. Реформа в архівній справі передбачає надання їм статусу постійного зберігання. Це потребує певних коштів, але їх слід вишукати — не лише для зручності мешканців районів, а й для розвантаження сховищ обласного архіву. Тоді нам вже не доведеться зберігати історичну пам'ять у коридорах, а тим більше — в колишніх тюремних приміщеннях.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

ВІН ПРОГОЛОСИВ АКТ

З давньої чорно-білої фотографії дивиться чоловік з відкритим, вольовим обличчям, одягнений в європейський одяг. Його погляд спокійно-рішучий, сповнений власної гідності. Це — Федір Петрович Швець, член Директорії УНР, талановитий вчений і громадсько-політичний діяч. Саме йому вікопомного дня 22 січня 1919 року судилося оприлюднити на Софійському майдані столиці величний історичний документ — Акт Злуки УНР і Західно-Української Народної Республіки.

Там, де викрешувалася народна воля

Жаботин, колишнє сотенне містечко, мальовничо розкинулося по пагорбах та рукавах легендарного Холодного Яру. Кожен його куточок, стежина, видолинок дихають українською історією: від київських князів, сотників Богдана Хмельницького, гайдамаків Максима Залізняка до отаманів, козаків — захисників УНР.

Тут, 11 листопада 1882 року, у садибі над річечкою Жаб'янка, народився майбутній діяч Української національно-демократичної революції Федір Петрович Швець. Його родина, переповідають старожили почуте від своїх батьків, була заможною — мала землю, волів, коней, реманент. З дитинства привчаючи дітей до праці, Петро Швець прагнув, щоб виросли вони ще й освіченими людьми. Довгими зимовими вечорами звучали в його оселі оповіді старших про минувшину, читали «Енеїду» Котляревського, Шевченкового «Кобзаря». Дитяча уява блукала за безстрашним гайдамакою, жаботинцем Палієм, вимальовувала образи Галайди і Гонти. Все, про що слухав і читав малий Федько, було йому близьке і рідне, адже воля, казав батько, «викрешувалася» його дідами-прадідами тут, у Холодному Яру.

З покоління в покоління передавалася жаботинцями ще одна прикмета юного Федора Швеця. Влітку, випасаючи худобу у зелених урочищах і на крутосхилах, хлопець завжди носив у своїй торбинці старий підручник «Географія світу». Особливо його цікавив розділ мінералогії. Можливо тому, що таємничі холодноярські улоговини славилися на всю округу міцною, мов кремінь, червоною глиною, гранітом, «святими» цілющими джерелами. Підліток-пастух читав і перечитував описи корисних копалин і мріяв про своє відкриття...

Любов до нової, перспективної науки привела випускника вищого училища Федора Швеця аж у Балтію, до знаменитого Дерптського (тепер Тартуського) університету. Навчання на кафедрі геології давалося йому легко, а перші наукові роботи одержали схвальну оцінку професури. З часом Федір Петрович сам стає викладачем університету і отримує визнання молодого й талановитого вченого-геолога. Він стає відомим не лише у наукових колах, а й серед політичної еліти тодішньої Російської імперії.

У Києві, на Софійському майдані

Бурхливі події Першої світової війни, пробудження в українців національно-визвольних устремлінь покликали Федора Швеця додому. У Київському університеті його затверджують на посаді професора геології. Продовжуючи активну наукову діяльність, Федір Петрович поринає також у кипуче політичне життя. У квітні 1917 року його обирають членом ЦК Селянської спілки. Невдов-

Усе скороминуще, а кераміка — вічна

Компанія «Техногрес» створила в Харкові Музей керамічної плитки і сантехніки. Цікаво, що самобутні рукотворні шедеври минулого збирає не держава, а комерційна фірма.

З відрядження без експоната — безтактно!

Музей керамічної плитки і сантехніки для співробітників компанії — улюблене чадо. Багато хто намагається поповнити його фонди експонатами, повернутися з відрядження без яких вважається майже безтактністю. Охоче несуть подарунки і відвідувачі музею: хто стародавню черепицю, хто раритетну книжку.

Експонати знайшли притулок не в покритому пилом підвалі, як водиться останнім часом, а затишно розташувалися в одному з найрозкішніших магазинів із продажу сучасної керамічної плитки і сантехніки. Чи не це приклад відродження культури країни — не на словах, а на ділі?

Навіть людину далеку від музейної пристрасті не може не привабити зовнішній вигляд, технологія створення керамічних і сантехнічних предметів, що використовувалися кілька століть тому під час спорудження таких всесвітньо відомих пам'яток архітектури, як собор Софії Київської, найдавніший харківський Покровський собор, нині зруйнований собор Успіння Богородиці в Сумській області, церква Казанської Божої Матері (у Харкові) і багатьох інших.

Не лише в Елладі, а й у нас

Такого роду музей в Україні єдиний. Тільки тут колекції керамічних і сантехнічних предметів представлені як екскурс в історію вітчизняного зодчества.

Виявляється, не лише давні елліни, а й наші далекі предки теж були дуже обдарованими ремісниками. Шкода, що не вся ця розкіш збереглася до наших днів.

Але і загублено не все. У музеї зберігаються фрагменти глечика, які фахівці відносять до трипільської культури. На огляд відвідувачам музею і покупцям магазину виставлені найрідкісніші предмети, що використовувалася нашими пращурами як будівельні й оздоблювальні матеріали і предмети побуту.

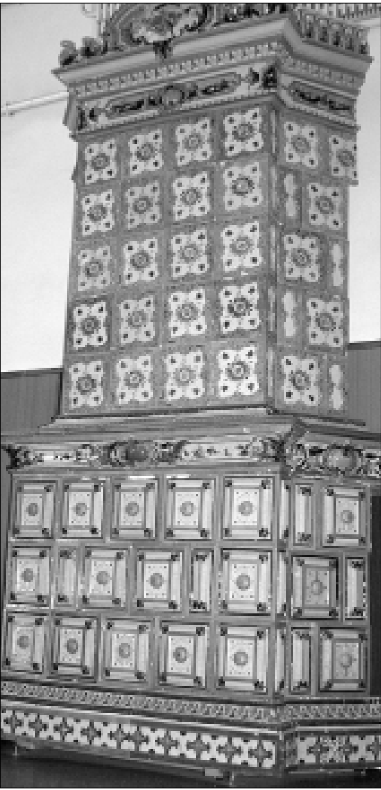
Примітно, що усі вироби з кераміки того часу — на подив якісні, витончені й довговічні. На жаль, секрети стародавніх майстрів утрачені назавжди. Раніше звичайну плитку для підлоги випалювали протягом трьох тижнів, а сьогодні цей процес забирає в кращому разі близько години. Натомість та плитка могла служити як покриття для підлоги кілька сторіч і зовсім не змінювати ні кольору, ні форми, чого не скажеш про сучасні її аналоги.

У чому секрет довговічності і краси? По-перше, плитку виготовляли вручну, для її розфарбування застосовувалися не барвники, а елементами орнаменту служили спеціально виготовлені суміші з глин іншого кольору, що запресовувалися в основу виробу. Випалювалася вона за унікальною технологією. Відомо лише, що температура випалу становила 1300 і більше градусів (давні майстри палили вугілля з використанням кисню і спеціальних пристосувань).

Музей відкритий 23 серпня 2003 року, до 60-річчя визволення Харкова від фашизму. Кому належить ідея його створення — невідомо, автора не визначено. Проте співробітники компанії ставляться до музею, як уже сказано, немов до улюбленої дитини. Усі дуже пишаються музеєм, напевно, не менше, аніж успіхами в бізнесі. Везуть експонати звідусіль, а цінні вони чи ні — це вже потім вирішують експерти. Прихованого задуму у своєму захопленні ні керівники фірми, ні рядові співробітники не мають. Ціль проста, як і саме життя, — показати відвідувачам і покупцям, що кераміка існувала здавна; що вироби із глини постійно супроводжують людину і служитимуть їй ще не одне тисячоріччя.

Краса минулих літ

Рідко хто, дивлячись на цю красу минулих літ, не зупиниться хоча б ненадовго біля химерного фільтра для води, незвичайно обрамленої розмальованої туалетної чаші, зразків плитки, аналогічний тій, що використовувалася для лайнера «Титанік». Рідко буває день, коли в музеї немає екскурсії, коли одухотворені побаченим люди не приводять сюди своїх друзів, а вчителі — цілі класи школярів. Завсідники музею — студенти, фахівці.

На території України є безліч садиб, під час будівництва яких свого часу використовувалися і кераміка, і найрідкісніші кахлі. Але будівлі ці занедбані й унікальні вироби під загрозою. Зберегти їх для нащадків — наше спільне завдання.

Але особлива гордість Харківського музею — кахельні печі. Одна з них, що ви бачите на знімку, була виготовлена в кінці позаминулого століття. Кожен кахель — ручної роботи, глазур і фарби зовсім не змінилися. У сучасному світі, на жаль, немає технологій, здатних відтворити подібний шедевр.

Микола КОСИЙ.

Харків.

На знімках: побутовий фільтр для води, XIX століття; кахельна піч, 1896 рік; аналоги плитки для інтер'єру легендарного «Титаніка».

Фото автора.

Що у прізвищі твоїм?

Закарпатська область. Майже сорок літ працював над «Словником прізвищ закарпатських українців» професор Ужгородського національного університету доктор філологічних наук Павло Чучка. У словнику понад 11500 прізвищ уродженців краю. Тепер кожен закарпатець зможе довідатися, що означає його прізвище, звідки походить, де найчастіше зустрічається і коли вперше згадане в хроніках (а окремі згадуються із XV століття!).

Найпоширеніше закарпатське прізвище — Попович. Тим часом своє коріння взялися вивчати родини Русинів. У Сваляві створено асоціацію таких родин. Тут — понад 1700 однофамільців. Ініціатори створення асоціації — керуючий справами Свалявської райради Борис Русин та доктор медичних наук Василь Русин. Координує роботу свалявець Михайло Русин.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Народна вишивка визнана найкращою

Дніпропетровськ. На першому Всеукраїнському фестивалі «Музей третього тисячоліття» Львівський національний музей став переможцем конкурсу експозицій.

Львів'яни показали експозицію «Народна вишивка кінця XVII—початку XX століття», яка, за визнанням журі, у всій повноті розкрила невичерпність і розмаїттяправдивного мистецтва вишивки. На конкурсі змагалися 34 експозиції з 32 музеїв України. Кожна підбірка оцінювалася міжнародною експертною радою за 12-бальною шкалою. Організаторами фестивалю «Музей третього тисячоліття» виступили Дніпропетровські ОДА, облрада та міськрада, Дніпропетровський державний історичний музей імені Дмитра Яворницького.

Сергій КОРОБКОВ.

ПРО СОБОРНІСТЬ УКРАЇНИ

зі, у травні, на першому Всеукраїнському з'їзді селян вчений стає членом Всеукраїнської ради селянських депутатів від Черкаського повіту Київської губернії.

Повагу і прихильність земляків Федір Швець заслужив ще в період своєї праці за кордоном. Молодий професор часто приїздив до батьків, клопотався про поліпшення умов життя своїх односельців. Завдяки його турботам у Жаботині побудували земську лікарню, відкрили двокласне земське приходське училище. До цього часу служать жаботинцям просторі і добротні приміщення, котрим незабаром виповниться сто років.

З утворенням у 1919 році Директорії УНР Федір Швець увійшов разом із Симоном Петлюрою, Володимиром Винниченком, Андрієм Макаренком та іншими творцями новітньої Української самостійної держави до її керівного ядра. Він, як людина гострого аналітичного розуму й інтелекту, як досвідчений політик, особливо глибоко усвідомлював, яку відповідальність перед історією і народом взяли вони на себе...

І ось настав ранок 22 січня 1919 року. Золотоверхий Київ прокинувся від урочистого перегуку дзвонів Святої Софії. З оголеними головами, незважаючи на холод і пекучий мороз, його слухали на майдані тисячі учасників мітингу. Провідники УНР, організатори дійства, подбали про те, щоб кульмінаційний момент єднання українського народу вилився у величне, самобутнє свято. Сценарій урочистостей розроблявся під натхненним керівництвом міністра освіти Івана Огієнка. Режисурою опікувався славетний корифей українського театру Микола Садовський.

...Враз вмовкли дзвони Святої Софії. Велелюддя сколихнулося жовто-блакитними стягами. До центру Софійського майдану крокували керівники держави. Напередодні на засіданні ради Директорії вони одностайно ухвалили доручити оголошення історичного Універсалу про Злуку УНР із Західно-Українською Народною Республікою Федору Петровичу Швецю — людині вольовій, врівноваженій, непохитній.

Та все ж, попри багатолітній лекторський досвід, уміння володіти аудиторією, член Директорії і 37-річний професор Київського університету помітно хвилювався. Завирувало, а потім, після змаху його правиці, заніміло людське море. Тисячі зосереджених очей зупинилися на невисокій, але кремезній постаті промовця. Тоді Федір Швець, поборовши миттєву бентежність, почав читати... Його сильний, надзвичайно красивого тембру голос, «підкований» морозом, дзвенів у цілковитій тиші, немов сталева криця. Він досягав найдальших кутків майдану. Люди, усвідомлюючи зміст Універсалу, беззвучно повторювали за промовцем хвилюючі слова, плакали й хрестилися.

«Здійснилися віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України», — проникливо чеканив кожне слово Акта Злуки Федір Швець. Зупинившись на якусь хвилю, він набрав на повні груди повітря і врочистірадісно, на всю широчінь своєї піднесеної, схвильованої душі, проголосив: «Однині є єдина, незалежна Українська Народна Республіка!»

...Могутнє «Слава Україні!» прокотилося над Софійським майданом. Знову заговорили срібні звуки благовісту. Керівники УНР, представницька депутація ЗУНР, військова старшина, духовенство, іноземні дипломати, кияни вітали одне одного.

Народилася єдина соборна Українська держава.

Чужина, забуття і повернення

Подальші трагічні події у житті УНР, гіркота поразок і глухої безвиході сповна торкнулися життя Федора Швеця. Після наступу більшовицьких окупаційних військ уряд Директорії змушений відступити на Захід. Згодом — перейти український кордон. Опинившись у Празі, колишній член Центральної Ради і Директорії став професором Українського вільного університету та Українського педагогічного інституту імені Михайла Драгоманова. Усвідомлення власної причетності до поразки національної ідеї, неспроможність повернутися на рідну Україну і впливати на хід її історичного поступу, врешті, чужина, вкоротили життя видатному діячеві Української держави. Сповнене любові і туги за своєю Батьківщиною серце Федора Швеця зупинилося на 58-му році життя. У червні 1940-го його поховано у Празі.

На жаль, цей період життя видатного діяча УНР майже невідомий. Радянська історіографія на десятиріччя викреслила його чесне ім'я із сторінок своєї сфальшованої історії. Лише після проголошення незалежності України у 1991 році земляки Федора Швеця, зокрема, завідуючий Кам'янським історичним музеєм Юрій Ляшко та його колеги, почали збирати матеріали про добу УНР та її діячів. З'явилися короткі біографічні публікації у місцевій пресі.

На жаль, ні в селі Жаботин, ні в райцентрі Кам'янка досі не увічнено хоча б меморіальною дошкою пам'ять про людину, котра на олтар єдності і незалежності рідної держави поклала свої талант і життя. Однак вірю, харизматичний Федір Швець ще повернеться на материзну. Своєю появою він увілле у серця моїх земляків почуття національної гідності, пробудить самосвідомість, повагу до своєї історії.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімках: видатний діяч доби УНР Федір Швець **(в центрі);** досі в селі Жаботин збереглася церква XVIII століття, в якій хрестили Федора Швеця.

Фото з архіву Кам'янського історичного музею та з архіву автора.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією ВАТ «Дніпроенерго» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот №1: 23/100 частини житлового будинку, корисною площею 156 кв. м, розташованого за адресою: м. Запоріжжя, вул. Кіяшко, 36. Початкова ціна продажу лота 459656,00 грн., з ПДВ;

Лот №2: Сміттєвоз ЗІЛ-431412. Початкова ціна продажу лота 8396,00 грн., з ПДВ;

Лот №3: Електронавантажувач ЕВ717-3373. Початкова ціна продажу лота 3772,00 грн., з ПДВ;

Лот №4: Напівпричеп ОДАЗ-93571. Початкова ціна продажу лота 3650,00 грн., з ПДВ;

Лот №5: Автомобіль легковий ЗАЗ-968МП. Початкова ціна продажу лота 516,00 грн., з ПДВ.

Гарантійні внески у розмірі 10% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 9.00 до 17.00 (крім вихідних).

Для ознайомлення з майном звертатися за телефоном: 8 (0612) 286-74-63.

Для оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 23 грудня 2005 р. о 10.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

СЛОВ'ЯНСЬКА ТЕПЛОВА ЕЛЕКТРИЧНА СТАНЦІЯ, ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ДОНБАСЕНЕРГО»

1. Оголошує про проведення тендера по процедурі запитів цінових пропозицій на отримання матеріалів на 2006 рік:
- натр едкий м. РД ГОСТ 2263-79
- сірчану кислоту технічну ГОСТ 2187-44;
- бензин А 80(76);
- смола ионообменная катионит КУ-2-8;
- смола ионообменная анионит АВ-17-8.

1.1. Поштава адреса: Слов'янська ТЕС ВАТ «Донбасенерго» м. Миколаївка, Донецька обл., 84181, Україна

1.2. Контактні:
телефон секр. (06262) 49-1-80; 49-3-67, 49-2-67, 49-2-68
факс: (06262) 49-1-43; (06262) 9-79-27
E-mail: pmslgres@slgres1. gcde. db. energy. gov. ua

2. Додаткова інформація:
Цінові пропозиції повинні бути подані не пізніш 30.11.05 р. до 17-00 г. за адресою:
Похидня Г. П. Слов'янська ТЕС ВАТ «Донбасенерго» м. Миколаївка, Донецька обл., 84181, Україна

Розгляд цінових пропозицій відбудеться 01.12.05 р. на Слов'янської ТЕС в кімнаті селекторної будівлі ІЛК о 14-00.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією ЗДПРП «Залізничник» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-боржника.

Перелік майна та умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www. bankrot. zp. ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 22 грудня 2005 р. о 10.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Згідно з рішенням IV з'їзду Політична партія «Слов'янський народно-патріотичний союз» (СНПС) інформує про зміну назви Партії. Повна нова назва партії: «Політична партія України «Партія політики ПУТІНА» (ППП). Скорочена нова назва партії: «Партія політики ПУТІНА» (ППП).

Постановою Господарського суду Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської,14) від 8 листопада 2005 року по справі № 10/224/б дочірнє сільськогосподарське підприємство «Агроресурс» відкритого акціонерного товариства «Сокирянський райагрохім» (адреса: 60200, м. Сокиряни, Чернівецької обл., вул. Залізнична,19; код ЄДРПОУ 31399930; р/р 260022953 в Сокирянському відділенні АПБ «Аваль», МФО 356464), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Свіргун Надію Петрівну (ліцензія АБ № 216851 від 21.03.2005 року; адреса: 58002, м. Чернівці, вул. Українська, 3, тел./факс (0372) 51-18-90).

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

1. Кравченка Володимира Григоровича - суддею апеляційного суду Донецької області;
2. Клімова Володимира Вікторовича - суддею апеляційного суду Донецької області;
3. Поварніцина Сергія Ігоревича - суддею апеляційного суду Донецької області;
4. Кокоші Володимира Вікторовича - суддею апеляційного суду Харківської області;
5. Івах Антоніни Петрівни - суддею апеляційного суду Харківської області;
6. Божко Людмили Андріївни - суддею місцевого Магдалинівського районного суду Дніпропетровської області;
7. Ткаченко Людмили Яківни - суддею місцевого Харцизького міського суду Донецької області;
8. Сташківа Богдана Івановича - суддею місцевого Бережанського районного суду Тернопільської області;
9. Галиги Олександра Володимировича - суддею місцевого Високопільського районного суду Херсонської області;
10. Коваля Романа Йосиповича - суддею місцевого Шепетівського міськрайонного суду Хмельницької області.

Державна судова адміністрація України

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) по справі №14/101 від 13.10.2005 року Акціонерне товариство закритого типу Управління механізованих робіт «Гідроенергобуд» (55000, Миколаївська обл., м. Южноукраїнськ, Проммайданчик: р/р 26007613431 в МФ ВАТ «МТБ», МФО 326784, код ЄДРПОУ 04679796) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено Ратинську Сталіну Вікторівну (ліцензія №783075 від 23.04.2004 р.), адреса: 54001, м. Миколаїв, вул. Садова, 1-а, тел.: 8 (0512) 35-51-26.

ВАТ «Азот» (адреса: м. Черкаси, вул. Першотравнева, 72, тел.: (0472) 39-63-32, факс: 64-03-36) подало в Національну комісію регулювання електроенергетики України заяву про продовження терміну дії ліцензії на право здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом на території України.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор **АТВТ «Хвиля»**, повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. **На аукціон** виставляється виробнича будівля (площа 354,7 м²) **АТВТ «Хвиля»**, яка знаходиться за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. Комсомольська, 10/1, початкова ціна продажу - 59266,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2963,30 грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою об'єкта можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна, реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону-17, 00 грн., перераховуються на р/р 26003301001829 в ДФ АКБ «Мрія», м. Донецьк, МФО 335571, ОКПО 25330551, Товарній Біржі «Кальміуська». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольский, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації в газеті по 18 грудня 2005р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 22 грудня 2005р. об 1100 на Товарній біржі «Кальміуська», розташованій за адресою: м. Донецьк, пр. Ілліча, 89. Переможець аукціону на підставі протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором АТВТ «Хвиля». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-86 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор КСП «Азовський» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-боржника.

Перелік майна та умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www. bankrot. zp. ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 22 грудня 2005 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та розпорядник майна КП «Квіти Бердянська» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-боржника.

З переліком майна та умовами участі в публічних торгах (аукціоні) можна ознайомитися на сайті: www. bankrot. zp. ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 22 грудня 2005 р. о 14.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Правління Акціонерного товариства закритого типу «Українська незалежна ТВ корпорація» Ідентифікаційний код 23507865 (надалі за текстом - «Товариство»), відповідно до рішення Правління Товариства,

повідомляє про проведення позачергових Загальних зборів акціонерів Товариства,

що відбудуться 08 січня 2006 року о 10.00 за адресою: вул. Дмитрівська 30, м. Київ, Україна

Реєстрація учасників зборів відбудеться з 9.30 до 9.45 за місцем проведення зборів. Для реєстрації представники акціонерів повинні пред'явити паспорт та підтвердження повноважень на представництво інтересів акціонерів.

Порядок денний:

1. Визначення основних напрямків діяльності Товариства і затвердження його планів на 2006 рік.

Правління АТЗТ «Українська незалежна ТВ-корпорація»

Постановами Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 26.10.05 визнано банкрутами:

— по справі № 230/11б-05 Товариство з обмеженою відповідальністю «Новий продукт» (смт. Іванків, вул. Хоменка, 15, код 32678428, р/р 260060010622 в АТ «Банк «Велес», м. Київ, МФО 322799);

— по справі № 235/11б-05 Товариство з обмеженою відповідальністю «Мілайн» (Іванківський р-н, с. Обуховичі, вул. Шляхова, 4-а, код 32678477, р/р 260030010636 в АТ «Банк «Велес», м. Київ, МФО 322799).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Грицай С. О. (Ліцензія № 719865 від 23.02.04), поштова адреса: 01030, Київ, а/с 38, т. (044) 236-11-17.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, Майдан Путятинський, 3/65), Постановою по справі № 5/52 «Б» від 6 жовтня 2005 року визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно ТОВ «Чуднівшляхбуд» (вул. 50-річчя Жовтня, 71, смт. Чуднів, Житомирської області, ідентифікаційний код 01351109).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Малишонка Миколу Володимировича, ліцензія № 783069 від 13.04.2004 року, поштова адреса: м. Житомир, вул. Кибальчича, 22, кв. 87.

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту виходу оголошення.

Контактний телефон: 8-067-968-64-06.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 03.11.2005 року порушено провадження по справі № 25/227 про банкрутство приватного підприємства «Ольга» (70632, Запорізька область, Пологівський район, с. Новофедорівка, вул. Молодіжна, буд. 187), код ЄДРПОУ 03751020.

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (71100, м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс 407, тел. 06153-71800), ліцензія № 176124 від 18.07.2005 року.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту публікації оголошення.

Господарський суд Донецької області постановою від 11.10.2005 р. по справі №42/51 Б визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Донівестбуд» (84200, Донецька обл., м. Дружківка, вул. Заводська, 2-А, код ЄДРПОУ 05428116, р/р 26004190671013 в Краматорській філії ЗАТ КБ «ПриватБанк», МФО 335548) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Патерилова В. В. (ліцензія №783055 від 02.04.2004 р., адреса: 83050, м. Донецьк-50, а/с № 6915, тел.: 8-050-360-80-66.

Господарський суд Київської області (м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) постановою від 20.10.2005 року по справі №344/2б-2005 визнав Дочірнє підприємство Відкритого акціонерного товариства «РОСАВА», Телестудію «Масив - Росава» (м. Біла Церква, вул. Леваневського, 53, код ЄДРПОУ 25291231) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором підприємства призначено голову ліквідаційної комісії Іржавського В. П., роб. тел.: (04463) 7-10-29, моб. тел.: 8-050-355-73-50.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Леваневського, 91.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) по справі № Б-9/177 від 05.07.2005 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Закритого акціонерного товариства «Вишня» (Івано-Франківська обл., Коломийський район, с. Турка, код ЄДРПОУ 24688188, р/р 26007355041851 в АКБ «Укрсоцбанк» м. Івано-Франківськ, МФО 336019).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Тарновецький Володимир Васильович (ліцензія АА № 779156 від 19.07.2004 р., Івано-Франківська обл., м. Коломия, вул. Львівська, 7; тел. (03433) 4-97-98, моб. 80503386025). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ДП «Придніпровське житлово-комунальне об'єднання» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі розпорядження майном. На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Вбудоване нежитлове приміщення №69 першого поверху, загальною площею 34,1 м2, розташоване за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Дунайська, 47. Початкова ціна продажу 24444,00 грн., з ПДВ;

Лот №2: Вбудоване нежитлове приміщення №68 першого поверху, загальною площею 67 м2, розташоване за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Дунайська, 47. Початкова ціна продажу 48027,60 грн., з ПДВ;

Лот №3: Вбудоване нежитлове приміщення кафе-бару №29 першого поверху, загальною площею 134,6 м2, розташоване за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Мєндєлєєва, 46. Початкова ціна продажу 84518,40 грн., з ПДВ;

Лот №4: Вбудоване нежитлове приміщення №49 першого поверху, загальною площею 100,6 м2, розташоване за адресою: м. Дніпродзержинськ, пр. Леніна, 86. Початкова ціна продажу 200937,60 грн., з ПДВ;

Лот №5: Будівля дитячого комбінату, загальною площею 2148,3 м2, господарського блоку, 11 навісів розташоване за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Нікопольська, 46. Початкова ціна продажу 459489,60 грн., з ПДВ.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www. bankrot. zp. ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 23 грудня 2005 р. о 14.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

АБ "СТАРОКИЇВСЬКИЙ БАНК"

Баланс за III квартал 2005 року (тис. грн.)

№	Найменування статті	На звітну дату поточного року
	АКТИВИ	
1	Кошти в НБУ та готівкові банку	16 589
2	Цінні папери, що рефінансуються НБУ	0
2.1	Резерви під знецінення боргових ЦП, що рефінансуються НБУ	0
2.2	Резерви у відсотках до активу	0
3	Кошти в інших банках	11578
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	46
3.2	Резерви у відсотках до активу	0
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	0
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	469
5.1	Резерви під знецінення ЦП у портфелі банку на продаж	25
5.2	Резерви у відстовках до активу	5
6	Кредити, що надані:	99760
6.1	Юридичним особам	90113
6.2	Фізичним особам	9647
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	2429
6.4	Резерви у відсотках до активу	2
7	Цінні папери, що утримуються до погашення	0
7.1	Резерви під знецінення ЦП, що утримуються до погашення	0
7.2	Резерви у відсотках до активу	0
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0
9	Основні засоби	7452
10	Нематеріальні активи	168
11	Нараховані доходи до отримання	188
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	0
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	28
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	28
11.4	Резерви у відсотках до активу	0
12	Відстрочений податковий актив	0
13	Інші активи	10163
13.1	Резерви під інші активи	5
13.2	Резерви у відсотках активу	0
14	**Усього активів**	**143834**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
15	Кошти банків:	2000
16	Кошти юридичних осіб	59561
17	Кошти фізичних осіб	50573
18	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0
19	Боргові цінні папери, емітовані банком	0
20	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	910
21	Відстрочені податкові зобов'язання	0
22	Інші зобов'язання	1143
23	**Усього зобов'язань**	**114187**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
24	Статутний капітал	20 900
25	Акції, що викуплені в акціонерів	0
26	Емісійні різниці	0
27	Резерви, капіталізовані дивіденти та інші фонди банку	2541
28	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	2823
28.1	Результати переоцінки нерухомості	2 823
28.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0
29	Резерви переоцінки ЦП	0
30	Прибуток/збиток минулих років	1289
31	Прибуток/збиток поточного року	2094
32	**Усього власного капіталу**	**29 647**
33	**Усього пасивів**	**143834**

Звіт про фінансові результати за III квартал 2005 року (тис. грн.)

№	Найменування статті	На звітну дату кварталу
1	Чистий процентний дохід	6 594
1.1	Процентний дохід	10 696
1.2	Процентні витрати	(4 102)
2	Чистий комісійний дохід	3 027
2.1	Комісійний дохід	33 79
2.2	Комісійні витрати	(352)
3	Торговельний дохід	383
4	Дохід у вигляді дивідендів	0
5	Дохід від участі в капіталі	0
6	Інший дохід	(132)
7	Усього доходів	9 872
8	Загальні адміністративні витрати	(3113)
9	Витрати на персонал	(2217)
10	Втрати від участі в капіталі	0
11	Інші витрати	(627)
12	Прибуток від операцій	3 915
13	Чисті витрати на формування резервів	(1235)
14	Прибуток до оподаткування	2 680
15	Витрати на податок на прибуток	0
16	Прибуток після оподаткування	2 680

ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ
"Окремі показники діяльності банку" за третій квартал 2005 року

Ряд.	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	Адекватність регулятивного капіталу (%) (1)	23.80	Не менше 10%
2	Поточна ліквідність (2) (%)	80.64	не менше 40%
3	Рентабельність активів (3) (%)	2,21	х
4	Негативно класифіковані кредити (тис.грн.)	215	х
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	0.20	х
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0.005	х
6	Сума сплачених дивідендів за 2004 рік на одну:		х х
6.1	Просту акцію	0.0025	х
6.2	Привілейовану акцію		х
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку (4)	ООО "Компрайс" ООО "Комтех" ООО "СІВМ, Лтд"	

"Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за 3 квартал 2005 року АБ "Старокиївський банк" (тис. грн.)

Ряд.	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності
1	Гарантії, що надані	482	46	436
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банком	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, надані клієнтам	5096	3156	1940
5	Надана застава	8455	0	

Заступник Голови Правління В.М.Клімов
Головний бухгалтер С.Б.Баранов

23.12.2005р. на 14-00 Представництво Т Б "Ізумруд" в м.Миколаєві оголошує про проведення біржових торгів (аукціону) по продажу цілісного комплекса майнових активів, які перебувають на балансі ВАТ "Електротехніка" та знаходяться в м.Миколаєві по вул.Новозаводській,19.

№ лоту	ВІДОМОСТІ ПРО ОБ'ЄКТ	Стартова ціна грн (з ПДВ)
1.	Незакінчене будівництво будівлі цеху №4, прохідної, дорога до цеху, кондиціонери БК-1000-БК-2500, робочі міста конструкторів, офісні меблі, станки в асортименті: намоточні, металообробні, формувальні, засипні, електропечі; автотранспорт (КАМАЗ 2321, 53212, 5410, ИЖ 125, ЗИЛ (бортовий) п/п ОДАЗ, ГАЗ 2410, 31029, автобус ЛИАЗ 677); касові апарати і т.і. Усього 368 найменувань. Все обладнання та автотранспорт до 1994р.в.	365285,00

Умови продажу: об'єкт продається в цілісним комплексом майнових активів.

З майном можна ознайомиться за місцем його знаходження щоденно з 9-00 до 17-00. За додатковою інформацією звертатися до ліквідатора Костиної М.С. за адресою 54015, м. Миколаїв, вул.Бугский бульвар, 1, кв.32, тел.: (8-067) 752-96-67.

Для участі в торгах (аукціоні) необхідно перерахувати на розрахунковий рахунок Представництва ТБ "Ізумруд" в м.Миколаєві (р/р 26005000376001 в МФ АТ "Укрінбанк" МФО 326580 код 25956722) гарантійний внесок за участь в торгах в розмірі 10% від стартової ціни майна та реєстраційний внесок за участь в торгах в розмірі 60 (шістдесяти) гривен.

Заявки на участь в торгах приймаються в робочі дні з 8-00 до 17-00 за адресою: м.Миколаїв, ул.Морехідна, №14. Прийом заявок закінчується 20.12.2005 р. о 17-00.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області від 21.10.2005 р. по справі № Б24/69/04 поновлено провадження у справі про визнання банкрутом Акціонерне товариство «ДОПП Автовазтехобслуговування» (ЄДРПОУ - 00233514, 49079, м. Дніпропетровськ, вул. Курсантська, 22).

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області від 01.11.2005 р. по справі № Б24/69/04 призначено ліквідатором арбітражного керуючого Тагаєва Володимира Павловича, ліцензія серія АБ № 216767 (а/с 63, м. Дніпропетровськ, 49000, т/ф (80562) 32-35-21).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр. Миру, 20) від 15 листопада 2005 р. по справі 5/305Б орендне заготівельно-виробниче підприємство «Новий світ» Киїнського споживчого товариства (15505, с. Киїнка, вул. Перемоги, 2. Чернігівського району Чернігівської області, код 25619446) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пліско Віру Георгіївну, ліцензія АБ №116180 від 27.12.2004 р. (14030, м. Чернігів, вул. Рокоссовського, 12, корп. 1, кв. 16).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Розцінки середньої вартості одиниці (секунди) рекламного часу „Гала Радіо"

Прайм-час	Інші години
13 грн. 47 коп.	**8 грн. 42 коп.**

Ціни наведені без урахування ПДВ та податку на рекламу.
Тел.: (044) 568-51-41

ЗАТ «Фондовий ділер» (ЄДРПОУ 31746520) 30.12.2005 р. в 15:00 (м. Київ, вул. Чапаєва, 4-г) загальні збори акціонерів. 1. Затвердження результатів діяльності за 9 місяців 2005 р. 2. Визначення напрямів розвитку.

Дійсним повідомляю, що збори учасників **ТОВ «Аутдор — сервіс»** (Код 33494407), відбудуться 5 січня 2006 року, за адресою: Україна, м. Київ, вул. Паньківська, 6, о 10 годні 30 хвилин.

---

1. **ТОВ «КомплексБуд»** (ідентифікаційний код 32959329), зареєстроване Дніпровською районною державною адміністрацією м. Києва 26.05.2004 р., повідомляє про загублення статутних документів.

2. **ТОВ «КОРС»** (ідентифікаційний код 31172915), зареєстроване Дніпровською районною державною адміністрацією м. Києва 16.10.2000 р., повідомляє про загублення статутних документів.

---

1. У справі про банкрутство №2-26/8654-2005 від 29.04.2005 р. ЗАТ «Регіон-Крим» (м. Сімферополь, вул. Краснознамена, 61, ЗКПО 30646108) визнано грошові вимоги кредиторів - фізичних осіб по заробітній платі в розмірі 43 197,58 грн.

2. Реалізується майно бази УПТК ДП ВАТ «Керчьстрой» м. Керч (98319, м. Керч, вул. Войкова, 13, ЗКПО 01275006) єдиним комплексом в процедурі банкрутства. В 3-х км. від «Порт-Кавказ». Довідки за телефонами: 8 (0654) 38-76-34; 8-050-593-12-61.

Оголошення про результати проведення торгів (тендеру)

1. Замовник торгів
ВАТ "Запоріжжяобленерго", р/р 26003317403 в ЗФ АБ „Енергобанк" м. Запоріжжя, МФО 313850, код ЄДРПОУ 00130926.

1.1. Поштова адреса: 69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, 14.

2. Інформація про предмет закупівлі: роботи з реконструкції та будівництва ПЛ 35кВ; КЛ 35-6 кВ; ПС 35/10 кВ у різних районах Запорізької області.

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане в газеті "Голос України" №189 від 07.10.2005р.

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що була визнана найкращою:
По Лотам №№ 1, 5 — **16.11.2005 р.**

5. Вартість договору про закупівлю (з врахуванням ПДВ):
По Лоту №1: **775 380,00 грн.**
По Лоту №5: **2 225 242,00 грн.**

6. Інформація про переможців торгів:
по Лоту №№ 1: ЕДП "ГЕМ-Південь-Схід" ВАТ "ГЕМ", код ЄДРПОУ 25219099
Поштова адреса: 69006, м.Запоріжжя, пер. Дружний, 9а,
Телефон та факс: (0612) 32-18-00
по Лоту № 5: ЗАТ "Белгород-Дністровська механізована колона №26", код ЄДРПОУ 32806605
Поштова адреса: 67700, Одеська область, м.Білгород-Дністровський, пров.Молодіжний,14 Телефон та факс: (04849) 2-69-11

7. Тендер з закупівлі робіт з реконструкції та будівництва ПЛ 35 кВ; КЛ 35-6 кВ; ПС 35/10 кВ у різних районах Запорізької області в частині **Лотів №№ 2, 3, 4** вважати таким, що **скасовано,** так як по цім Лотам було подано менш трьох пропозицій.

23.12.2005р. об 11 год. 00 хв. за адресою: м. Ужгород, пл. Б.Хмельницького, 2\234 відбудеться аукціон з продажу майна наступного підприємства:

— **СП ТОВ "Закарпаття"**, а саме:. Лот № 1: Залізобетонні вироби у використанні - 2121,60 грн. Місцезнаходження майна: Закарпатська область, Мукачівський р-н., с. Коноплівці.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям за три дні до початку аукціону слід подати організатору торгів відповідні заявки, необхідні документи та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ "Укргазбанк" м. Ужгород, п\р № 2600111506, Код 26252740, МФО 312776 та реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ "Укргазбанк" м. Ужгород, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол торгів є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між покупцем та продавцем. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів за адресою: м. Ужгород, пл. Б.Хмельницького, 2\234, тел. (03122) 3-58-06.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Агентство захисту інформації» (03148, м. Київ, Святошинський р-н, пр-т 50-річчя Жовтня, 9-Ж, код за ЄДРПОУ 22971342, розрахунковий рахунок 26001513140001. Банк: ІнтерБанк, МФО 320019) припиняє свою діяльність шляхом ліквідації товариства за рішенням засновників від 4 листопада 2005 року.

Всі кредитори мають можливість пред'явити претензії протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення.

УКРСОЦБАНК

Баланс
АКБ "Укрсоцбанк" на 01.11.2005 року

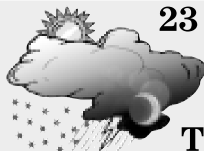
(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу 01.11.2005р	На кінець попереднього фінансового року 01.01.2005р
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	1 001 897	899 405
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	30 322	44 879
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	-	-
2.2	Резерви у відсотках до активу	0,00%	0,00%
3	Кошти в інших банках	617 998	807 569
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	2 088	10 801
3.2	Резерви у відсотках до активу	0,34%	1,34%
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	2 000	2 960
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	417 055	448 636
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	81 372	57 784
5.2	Резерви у відсотках до активу	19,51%	12,88%
6	Кредити, що надані:	6 728 641	4 171 382
6.1	Юридичним особам	4 154 248	3 157 811
6.2	Фізичним особам	2 574 393	1 013 571
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	205 098	205 481
6.4	Резерви у відсотках до активу	3,05%	4,93%
7	Цінні папери, що утримуються до погашення	627	4 064
7.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	627	4 064
7.2	Резерви у відсотках до активу	100,00%	100,00%
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	2 838	2 729
9	Основні засоби	912 245	860 703
10	Нематеріальні активи	13 372	14 013
11	Нараховані доходи до отримання	105 613	74 295
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	18 726	12 406
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	10 260	12 182
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	26 002	22 109
11.4	Резерви у відсотках до активу	89,71%	89,92%
12	Відстрочений податковий актив	-	-
13	Інші активи	63 810	41 482
13.1	Резерви під інші активи	6 304	3 547
13.2	Резерви у відсотках до активу	19,58%	18,60%
14	**Усього активів**	**9 574 927**	**7 068 331**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
15	Кошти банків	1 008 881	242 924
16	Кошти юридичних осіб	4 125 795	3 670 930
17	Кошти фізичних осіб	3 087 616	2 043 313
18	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	79 958	4 457
19	Боргові цінні папери, емітовані банком	-	12 500
20	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	113 914	51 847
21	Відстрочені податкові зобов'язання	114 285	114 285
22	Інші зобов'язання	51 341	18 220
19	**Усього зобов`язань**	**8 581 790**	**6 158 476**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
24	Статутний капітал	70 000	70 000
25	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	(752)	(414)
26	Емісійні різниці	983	983
27	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	24 201	19 915
28	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	394 793	399 442
28.1	Резерви переоцінки нерухомості	355 374	396 984
28.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	-	-
29	Резерви переоцінки цінних паперів	-	-
30	Прибуток/Збиток минулих років	419 261	334 218
31	Прибуток/Збиток поточного року	84 651	85 711
32	**Усього власного капіталу**	**993 137**	**909 855**
33	**Усього пасивів**	**9 574 927**	**7 068 331**

Заступник голови Правління Г.М. Іванова
Головний бухгалтер — начальник управління бухгалтерського обліку та звітності І.О. Чорна

СПОРТ

ВІВТОРОК, 22 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 221 (3721)

23 листопада в Україні без істотних опадів. Температура вночі 3—9 градусів морозу, на Прикарпатті місцями до 12 градусів морозу, вдень від 4 морозу до 2 градусів тепла. У південній частині невеликий сніг, мокрий сніг. Температура вночі 1—7 градусів морозу, вдень від 2 морозу до 4 градусів тепла

На аренах світу

Фігурне катання. Париж. Турнір Гран-прі «Трофей Еріка Бомперда» (4-й етап Кубка світу). Танцювальні пари. 1. Олена Грушина/Руслан Гончаров (Україна). 2. Делобель/Шепфельдер (Франція). 3. Файєлла/Скаллі (Італія).

Бокс. Маньян (Китай). Чемпіонат світу. Єдину медаль для збірної України виборов маріупольський боксер Ісмаїл Сіллах у вазі до 75 кг. У фінальному поєдинку Сіллах програв росіянину Матвію Коробову. Загалом виступ українських боксерів на цих змаганнях успішним не назвеш. Лише одна медаль на одинадцять боксерів.

Найбільше золотих нагород вибороли боксери з Куби — чотири. У росіян — три «золота». Два перші місця в казахів та по одному в боксерів Китаю і Кореї.

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. Чоловіки. 19 листопада. «Азовмаш» (Маріуполь) — БК «Київ». 87:64. МБК «Миколаїв» — «Політехнік» (Харків). 91:82. «Львівська політехніка» — «Сумихімпром». 98:97. «Кривбасбаскет-Люкс» — «Пульсар» (Рівне). 88:80. «Хімік» (Южний) — «Черкаські мавпи» (поєдинок не відбувся через хворобу великої групи черкащан).

Срібло — український метал

Дзюдо. Чемпіонат Європи (U-23). Київ. Палац спорту. 19—20 листопада. Участь брали 300 спортовців із 38 країн.

Чоловіки. 60 кг. 1. Джерон Мурен (Нідерланди). **2. Максим Коротун (Україна).** 66 кг. Марчел Трудов (Молдова). 73 кг. Марко Маддалоні (Італія). 81 кг. Денніс Гуск (Німеччина). 90 кг. Андрій Козусьонок (Білорусь). 100 кг. 1. Дмітрій Петерс (Німеччина). **2. Віталій Бубон (Україна).** +100 кг. Лаша Гуджаджіані (Грузія).

Жінки. 48 кг. Летиція Пайєт (Франція). 52 кг. Людмила Богданова (Росія). 57 кг. Марлен Гейн (Німеччина). 63 кг. Лоллетта Боюкоювала (Греція). 70 кг. 1. Елізабет Грейв (Німеччина). **2. Марина Прищепа (Україна).** 78 кг. Люція Лоуєтт (Франція). **2. Наталя Смаль (Україна).** +78 кг. Урсула Садковська (Польща).

Два дні турніру пролетіли, мов найшвидший поєдинок на татамі. Однак подій відбулося вдосталь. Прокоментувати їх кореспондент "Голосу України" попросив головного тренера національної збірної Білорусі з резерву **Леоніда Рябцева.**

— Хочу подякувати українцям за чудову організацію. Готель, харчування, місце змагань — на найвищому рівні. Стосовно турніру, то тут зібралася еліта молодіжного дзюдо континенту. Переможці та призери неодмінно претендуватимуть на місця в олімпійських збірних своїх країн. Багатьох із них неодмінно побачимо на Іграх—2008 у Пекіні. Дехто вже тепер перебуває на перших номерах у національних командах, як, скажімо, наш Андрій Козусьонок. Нещодавно на дорослому чемпіонаті світу в Єгипті він став бронзовим призером. А в Києві виграв «золото»...

Збірна України на рідному татамі виборола чотири срібні медалі. Чи це межа бажань? Про це запитали головного наставника нашої команди, заслуженого тренера України **Сергія Дуброву.**

— Звичайно, хотілося ще бодай одну золоту відзнаку. Однак і така кількість «срібла» на тлі надзорсткої конкуренції і дуже високого рівня учасників — цілком пристойний результат. До речі, таку кількість медалей планували. Отже, програму мінімум виконали...

Але своє «золото» українці все-таки здобули. Європейська спілка дзюдо (ЄСД) відзначила золотою медаллю Федерацію дзюдо України — за організацію і проведення цього чемпіонату. Президент ЄСД Маріус Візер (Румунія) сказав, що молодіжні змагання на більш високому рівні ще не проводилися.

На знімку: фінальний поєдинок між українкою Мариною Прищепою **(на передньому плані)** і німкенею Елізабет Грейв.

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ.

Традиції не порушено

Футзал. Четвертий турнір команд ЗМІ «Кубок «Голосу України». **Матч за третє місце.** «Український футбол» — «Команда». 1:1 (пенальті — 2:1). **Фінал**. «Голос України» — «Інтер». 5:1.

Одразу зазначимо, що вирішальні поєдинки проходили гостро і безкомпромісно. Треба віддати належне футболістам газети «Команда», які вчинили, як справжні джентльмени. Їхній суперник переплутав час початку матчу і запізнився на півгодини. За регламентом команді «Українського футболу» належало зарахувати поразку. Але командівці, в яких третє місце вже було, як кажуть, у кишені, наполягли, щоб поєдинок таки провели...

У фіналі відбулося третє побачення господарів та команди телеканалу «Інтер». Два попередні закінчувалися на користь «Голосу України». І цього разу традицію не порушено.

Організатори подбали про нагороди: грошові премії для квартету найсильніших і численні призи. Відзнаки лауреатам вручив головний редактор «Голосу України» Анатолій Горлов.

Не відійшли від традиції учасники

фіналу і після церемонії нагородження. У редакційному кафе відбувся третій тайм: щире, задушевне спілкування давніх приятелів.

На знімках: фіналісти та організатори сфотографувалися на згадку; помітні постаті в команді переможців —воротар Олександр Сусленко і форвард Віктор Гайдученко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Картки «кружляли» над полями

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 16-й тур. 19—20 листопада.

«Таврія» — «Дніпро». 0:1. 2 000 глядачів. Гол: Кравченко, 61.

«Металіст» — «Іллічівець». 1:1. 6 500. Мрдакович, 43 — Кривошеєнко, 55. **Вилучено** Бойка («Іллічівець», 52, два попередження).

«Закарпаття» — «Ворскла». 1:1. 1 200. Смирнов, 84 (п) — Єпуряну, 11 (п).

«Сталь» — «Металург» Д. 1:1. 7 000. Сернецький, 15 — Гюзелов, 34.

«Арсенал» — «Чорноморець». 0:1. 2 000. Полтавець, 70.

«Металург» Зп — «Динамо». 1:2. 5 000. Аристархов, 34 — Гусєв, 9, Ребров, 85.

«Шахтар» — «Волинь». 2:0. 12 500. Бєлік, 3, Матузалем, 40.

«Кривбас» — ФК «Харків». 3:1. 3 000. Гігіадзе, 35 (п), Кабанов, 77, 89 — Гунчак, 5. **Вилучено** Яценка (ФК «Харків», 34, фол останньої надії).

	В	Н	П	М	О
«Динамо»	**13**	**3**	**0**	**37—8**	**42**
«Шахтар»	**13**	**2**	**1**	**35—6**	**41**
«Чорноморець»	**8**	**3**	**5**	**21—13**	**27**
«Волинь»	8	2	6	24—28	26
«Іллічівець»	7	5	4	17—17	26
«Металург» Д	6	7	3	22—12	25
«Металіст»	7	3	6	22—24	24
ФК «Харків»	6	3	7	23—22	21
«Дніпро»	5	4	7	14—17	19
«Сталь»	4	6	6	12—22	18
«Кривбас»	4	5	7	13—16	17
«Ворскла»	4	5	7	15—22	17
«Таврія»	4	2	10	12—22	14
«Арсенал»	3	5	8	12—22	14
«Металург» Зп	**3**	**4**	**9**	**16—27**	**13**
«Закарпаття»	**1**	**5**	**10**	**8—25**	**8**

У цьому турі команди великою результативністю не відзначилися. А от жовтих карток назаробляли по саму зав'язку — аж 47! Частіше жовте «світло» загорялося в Донецьку — дев'ять разів. Причому гості заробили шість (!) попереджень. Для того, щоб оця неприваблива картина була повною, згадаємо і про дві червоні картки — в Харкові та Кривому Розі.

Це, звичайно, свідчить про напруження в матчах і гостроту та безкомпромісність боротьби. Але є у цієї медалі, як то кажуть, і зворотний бік. Звісно, футбол — не балет. Однак отой карткопад — наслідок надмірної агресивності, грубої гри і невитриманості багатьох футболістів. А це вкрай засмучує.

Варто сказати і про те, що три перемоги здобули гості. Зокрема, «Дніпро» порушив серію невдач. І завдяки успіхові в Сімферополі трохи піднявся вгору.

«Чорноморець» нарешті виграв в «Арсеналу» на його полі і вийшов на третю позицію в турнірній таблиці. До речі, «канoніри» вперше грали під орудою нового тренера — Олександра Заварова. Однак він не чарівник і миттєво перебудувати функціонування колективу не може.

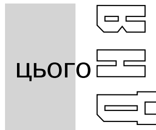
Динамівцям завжди важко грати проти «Металурга», особливо в Запоріжжі. Не був винятком і останній поєдинок. Лише наприкінці його влучний удар Сергія Реброва приніс перемогу лідерові.

***

Перша ліга. 16-й тур. «Геліос» — «Енергетик». 1:0. «Оболонь» — «Кримтеплиця». 2:0. «Борисфен» — «Газівник-Скала». 0:0. «Зоря» — «Спартак» (Суми). 6:0. «Динамо-2» — ЦСКА. 4:0. ФК «Бершадь» — «Поділля». 1:0. «Карпати» — «Шахтар-2». 1:0. «Динамо-ІгроСервіс» — «Нафтовик-Укрнафта». 0:3. «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Сталь». 0:0.

Лідирують: «Зоря» — 44 очки, «Карпати» — 38, «Оболонь» — 33.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

22 ЛИСТОПАДА

■ *1873 р. Помер Михайло Максимович, історик та письменник, перший ректор Київського університету. Заклав підвалини української фольклористики.* ■ *1917 р. Третій універсал Центральної Ради. Проголошення УНР.* ■ *1917 р. Засновано Українську академію мистецтв.* ■ *1918 р. Народилась Олена (Ляля) Убийвовк. Під час гітлерівської окупації організувала в Полтаві підпільну групу «Нескорена полтавчанка».*

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 438

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 651

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 4295

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos